

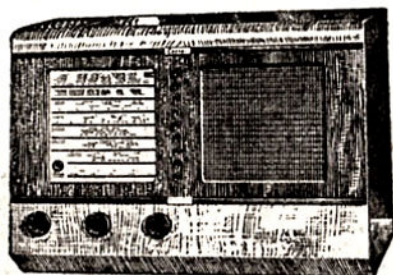
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

**Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ**

ΑΥΤΟ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ
ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ
ΑΓΓΛΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΚΟΣΣΟΡ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ
ΤΕΥΧΟΣ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ

**Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ
ΤΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ**

ΛΑΒΕΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΡΟΣ
ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΕΝΑ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ «**ΚΟΣΣΟΡ**»

Ή αξίας Δρχ. 2.100.000

*Όποιος λύση όλων τούς διαγωνισμούς των πρώτων 8 τευχών κατά σειράν.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45—ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΕΤΟΣ Α' — Άριθ. 3—10 Νοεμβρίου 1950

Διευθυντής: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Έπί τής ύλης: ΜΙΧ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Συνδρομαί: Έσωτερικού Τμήνου Δρχ. 15.000

Έξάμηνος » 30.000

Έτησία » 60.000

Έξωτερικού Έτησία Δολ. 7

■
Υπάρχουν

άκόμη

άνθρωπο-

φάγοι;
■

ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ! Υπάρχουν λοιπόν ακόμη και σήμερα άνθρωποφάγοι; Σήμερα που ο πολιτισμός διεισδύσας παντού εξημέρωσε και εξεπολίτισε τα πάντα; Δυστυχώς ναι. Άνθρωποφάγοι υπάρχουν. Οί ιεραπόστολοι, οί εξερευνητικές αποστολές και όλες οί άλλες προσπάθειες του πολιτισμού, δέν κατάφεραν νά εξολοθρεύσουν τό φρικαλέο αυτό έθιμο.

Οί ιθαγενείς των νήσων Φέλι τής Πολυνησίας τόσο πολύ αγαπούν τό ανθρώπινο κρέας, ώστε όταν θέλουν επαινέσουν Ένα καλό φαγητό λένε: «Είναι τρυφερό και νόστιμο σαν τό κρέας του άσπρου χοίρου». Άσπρος χοίρος είναι ο άνθρωπος τό κρέας του οποίου είναι γι' αυτούς ωραιότερο και εύγευστότερο από τό όρνίσιο, τό χοιρινό και δωδινό.

Οί Μπαμπού του Βελγικού Κογκό, τρώνε τους νεκρούς των. Όταν πεθάνη κανένας μαζεύονται όλοι στο σπίτι του. Άνάβουν εκεί μιά φωτιά πάνω σ' αυτή τοποθετείται Ένα μεγάλο πήλινο δοχείο γεμάτο νερό μέσα δέ σ' αυτό ρίχνεται κομματιασμένος ο νεκρός, έκτός από τό κεφάλι που θάπτεται.

Ένας Βέλγος ιεραπόστολος διηγείται τά εξής:

«Έφτασα σ' Ένα χωριό και είδα Ένα δυστυχή ο οποίος περιφερόταν σαν σκοπός κατά μήκος μιάς πλατείας. Στο σώμα του ήταν χαραγμένες μέ κιμωλία άσπρες γραμμές, οί οποίες τό διαιρούσαν σέ πολλά κομμάτια. Ήταν άπλούστατα αιχμάλωτος πολέμου, τό δέ σώμα του πουλιόταν κατά κομμάτια. Τά μέρη που είχαν σημαδευτή μέ κιμωλία έδειχναν τά μέρη που είχαν πουληθή, ενώ τά υπόλοιπα ήσαν προς πώλησιν. Όταν κι' αυτά πουλήθηκαν ο αιχμάλωτος ρσφάχτηκε και μοιράστηκε στους άγοραστάς».

Οί άγριοι τής φυλής Γκέρα όταν στερούνται ανθρώπινου κρέατος κάνουν τό εξής: Έκείνος που έκτελεί χρέη ιερέως και γιατρού τής φυλής κατηγορεί Έναν όποιονδήποτε κακοποιόν, πράγμα που Έχει ως άποτέλεσμα νά σφαχτή ο άμειρος αυτός, νά ψηθή και νά καταφαγωθή έν χορδαίς και όργανοις.

Ένας Βέλγος ιεραπόστολος παρעурέθηκε στην σφαγή και τό φάγωμα ένός λευκού τόν όποιον οί άγριοι έχοντάς τον από καιρό αιχμάλωτο τόν τάζιζαν και τόν φρόντιζαν εξαιρετικά γιά νά τόν παχύρουν πριν τόν σφάζουν!

ΠΩΣ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

Τα ζώα όλα δεν κοιμούνται κατά τον ίδιο τρόπο. Ο τρόπος του ύπνου των ποικίλει και είναι τόσο διαφορετικός όσο διαφορετικό είναι το ένα ζώο από το άλλο.

Έτσι οι πίθηκοι και όλα τα είδη των πιθηκοειδών ζώων, κοιμούνται καθιστοί και έχοντας το πρόσωπό τους ανάμεσα στα μπροστινά τους χέρια.

Οι έλεφαντες, τα άλογα, οι ήμιονοι και όλα τα άλλα είδη του γένους αυτού των τετραπόδων δεν πλαγιάζουν ποτέ αλλά κοιμούνται όρθια. Κατά συνέπειαν σ' έναν έλεφанта ή σ' ένα άλογο δεν θα κοινοφαινόταν καθόλου αν του λέγαμε ότι κοιμάται... όρθιος! Τα πουλιά εκτός από την κουκουβάγια και μερικά είδη ινδικών παπαγάλων, κοιμούνται με το κεφάλι χωμένο μέσα στο στήθος τους και το ράμφος τους τρυπωμένο μέσα στα φτερά τους.

Η κουκουβάγια έχει μέσα στα βλέφα-

ρα της ένα είδος μεμβράνης ή όποια κλείνει σαν παραβάν τις κόρες των ματιών της και τις κάνει έτσι απρόσβλητες από το φως. Το πράγμα αυτό επιτρέπει την κουκουβάγια να κοιμάται και την ημέρα ακόμη.

Οι γλάροι, οι πελαργοί και τα άλλα ζώα του είδους αυτού, κοιμούνται στηριζόμενα στο ένα τους πόδι και όρθια φυσικά.

Οι πάπιες κοιμούνται μέσα στο νερό. Για να μη παρασυρθούν από το ρεύμα κινούν διαρκώς το ένα τους πόδι. Έτσι όταν της παρατηρήσει κανείς να κοιμούνται θα δη ότι με τον τρόπον αυτόν περιστρέφονται διαρκώς διαγράφοντας κύκλον. Και επειδή και το κεφάλι τους το χαμηλώνουν προς τα πόδια, μοιάζουν εντελώς με σφαίρα.

Η άλεπού, τα φείδια και τα φάρια κοιμούνται με τα μάτια ανοικτά. Είναι δηλαδή συνεχώς... ανοιχτομάτες!...

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΝΔ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΝΗΣΙ

Ένα σύμπλεγμα νήσων του Ειρηνικού Ωκεανού, οι Ζαρντέν, οι οποίες βρίσκονται 700 χιλιόμετρα προς βορράν των νήσων Μαριάν... ξαναβρέθηκαν τελευταία από έναν Ιάπωνα θαλασσοπόρον.

Λέγοντας «ξαναβρέθηκαν» κυριολεκτούμε απόλυτως, γιατί τα νησιά αυτά είχαν χαθεί εδώ και 147 χρόνια, είχαν καταποντιστή για μυριοστή ίσως φορά στα βάθη του Ειρηνικού Ωκεανού.

Οι νήσοι Ζαρντέν ανήκουν στην κατηγορία των νήσων εκείνων, που εξαφανίζονται από καιρού εις καιρόν κάτω από τα κύματα και οι οποίες επανεμφανίζονται στην επιφάνεια ύστερα από λίγα χρόνια ή λίγους αιώνες αργότερα. Οι Ζαρντέν είχαν ανακαλυφθῆ το 1531 από έναν σύντροφο του Μαγγελάνου. Λίγο καιρό όμως αργότερα εξαφανίστηκαν, για να επαναφανισθούν το 1788. Τις ανακάλυψε τότε ο Άγγλος θαλασσοπόρος Μαρσάλ, ο οποίος είδοποίησε την κυβέρνησή του να στείλῃ να τὰς καταλάβῃ ἓν του δασιλίως τῆς Ἀγγλίας. Πράγματι ειδική αποστολή ξεκίνησε από το Λονδίνο πλὴν οἱ νῆσοι... δὲν βρέθηκαν πουθενά. Εἶχαν καὶ πάλι ἐξαφανισθῇ.

Έτσι ἡ ἀποστολὴ ὕστερα ἀπὸ μάταιες ἔρευνες καὶ ἀπὸ κόπους πολλοὺς, ξα-

ναγύρισε ἀπραχτὴ στὸ Λονδίνο καὶ ἀνάγγελε τὴν ἐξαφάνισιν τῶν νήσων.

Ἀπὸ τότε, ἀφοῦ ἔκαναν ἓνα λαυτρὸ δι-
αρκείας 147 χρόνων, ξαναφάνηκαν πάλι
στὴν ἐπιφάνεια. Πόσον ὁμως καιρὸ θὰ
μείνουν;... Ἀγνωστο...

Ἀγνωστο ἀφοῦ μπορεῖ νὰ καταποντι-
θοῦν πάλι μέσα σ' ἓνα μῆνα ἢ μέσα σ' ἓ-
ναν αἰῶνα.

ΤΗΝ 1ΗΝ
ΤΗΣ 10ΗΝ
ΚΑΙ
ΤΗΝ 20ΗΝ
ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΔΗΛΑΔΗ
ΤΡΕΙΣ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΜΗΝΑ
ΘΑ ΖΗΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ
«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ
ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ
ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Η ΖΟΥΓΚΛΑ από καιρό τώρα είχε χάσει την παρθενική της αγνότητα. Έξερευνητάι διαφόρων έθνικοτήτων που έχρηματοδοτούντο από μεγάλες έπιχειρήσεις και κεφαλαιούχους της Εύρώπης διέσχιζον την Άφρική από τη Σενεγάλη ως την Ταγκανίκα. Ίεραπόστολοι με τὸ σταυρὸ καὶ τὸ εὐαγγέλιο στὸ χέρι ἐρχόντουσαν νὰ ἐξημερώσουν τοὺς ἀγρίους. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ διάφοροι κακοποιοί, ἀποβράσματα τῶν φυλακῶν, πὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ζήσουν πιά στὴν κοινωνία τῶν πολιτισμένων καὶ ἐρχόντουσαν στὴν Ἀφρική νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀγνοίας τῶν ἰθαγενῶν νὰ βροῦν ἀδαμαντορυχεῖα ἢ χρυσορυχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ πλουτίσουν ἀμέσως καὶ νὰ φύγουν. Ἄλλοι πάλι ἔκαναν ἐμπόριο γυναικῶν, τὶς ὁποῖες μετέφερον σὲ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καὶ τὶς πουλοῦσαν.

Ὑπῆρχαν, ὅμως, καὶ πολλοὶ φτωχοοικογενειάρχαι οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθηκαν σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς Ἀφρικής καὶ ἔκαναν ἐμπόριο μὲ τοὺς μαύρους. Οἱ μαῦροι τοὺς ἔφερναν ἐλεφαντόδοντας καὶ τομάρια ἀπὸ ἄγρια ζῶα καὶ οἱ λευκοὶ ἀποικοὶ τοὺς ἔδιναν ἀλάτι. Ἀργότερα τοὺς ἔδιναν διάφορα πανιά χρωματιστὰ ἢ ψεύτικα βραχιόλια, δαχτυλίδια καὶ χαλκάδες γιὰ τὰ μπράτσα, ἢ σκουλαρίκια γιὰ τ' αὐτιά καὶ γιὰ τὶς μύτες τους.

Μιά τέτοια οἰκογένεια πὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν Ὀλλανδὸ Φάν Μπόρεν, τὴ γυναῖκα του Μαρία καὶ τὴν κόρη του Ματθίλδη. Εἶχεν ἐγκατασταθῇ σὲ μιὰ ὠραία πεδιάδα τοῦ Κόγκκο ἀνάμεσα στὸ Ὀρόνγκο καὶ τὸ Λαμπάρενε, δύο μεγάλα χωριά ἰθαγενῶν. Εἶχαν φτιάσει ἕνα ὑπέροχο σπίτι ἀπὸ κορμούς δέντρων, μὲ πολλὰ δωμάτια καὶ ἀποθήκες. Καλλιεργοῦσαν ὅλες τὶς γύρω ἐκτάσεις μὲ δημητριακὰ καὶ λαχανικὰ γιὰ νὰ συντηροῦνται αὐτοί, ἐδῶ μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς τῶν δύο κοντινῶν χωριῶν, οἱ ὁποῖοι κατήγοντο ἀπὸ τὴ

φυλή τῶν Μπονγκουέ, μιά φυλή πού καμαρώνει καὶ καυχᾶται ὅτι δὲν εἶνε ἀνθρωποφάγοι, ἀλλὰ πολιτισμένοι μαῦροι.

Ὁ Φάν Μπόρεν τὰ εἶχε καλὰ μαζί τους καὶ συνεργάζετο. Οἱ δουλειές του πηγαινίαν καλὰ κι' ἔφερε ἀπὸ τὴν πατρίδα του καμμιά δεκαριά ξαδέλφια του νὰ τὸν βοηθοῦν στὸ ἐμπόριό του.

Ἡ οἰκογένεια Φάν Μπόρεν πολλές φορές εἶχαν φιλοξενήσει τὸν Ταρζάν, καὶ τὸν ἀγαποῦσαν γιατί τοὺς εἶχε σώσει ἀρκετὲς φορές ἀπὸ ἐπιδρομὲς ἀγρίων καὶ ἀπὸ ἐφόδους ἀγρίων θηρίων.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ἔμενε πολὺ μακριά. Στὰ βάθη τῆς ζούγκλας σὲ ἀπάτητα δάση.

Ὁ Ταρζάν, ὅμως, τώρα καὶ πάλι εἶχε μείνει μόνος. Μιά μέρα ἀρρώστησε ἡ γυναῖκα του ἡ Τζέιν κι' ὁ Φάν Μπόρεν τὸν συμβούλεψε νὰ πάρῃ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του νὰ πάνε ἕνα ταξίδάκι στὴν Εὐρώπη, νὰ κυτταχθῇ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοὺς γιατροὺς. Ὁ Ταρζάν συγκατετέθη νὰ στείλῃ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του στὴν Εὐρώπη, αὐτὸς ὅμως δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ ζούγκλα καὶ ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τοὺς καλοὺς του παιδικοὺς φίλους, τὰ θηρία.

ΤΣΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ὁ Ταρζάν, στενοχωρημένος ἀπὸ τὴ μοναξιά του, εἶχε βγῇ κινῆγι. Στὴ μέση του εἶχε δέσει τὸ κοφτερὸ μαχαίρι πού τοῦ ἔχε χαρίσει κάποτε ἕνας ἱεραπόστολος δάσκαλός του, καὶ στὴν πλάτη εἶχε ριγμένα τὸ τόξο μὲ τὰ βέλη, τὸ μόνο ὄπλο πού ἔφερε νὰ χρησιμοποιῇ, αὐτὸ τὸ ὄπλο πού χρησιμοποιοῦσαν καὶ οἱ μαῦροι.

Ἐκεῖνο ὅμως πού παρετήρησε τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη καὶ τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἦταν ἡ νευρική τῶν θηρίων τῆς Ζούγκλας καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῶν ἀγριμιῶν. Δὲν εὗρισκε οὔτε μιὰ μικρὴ ἀντιλόπη νὰ σκοτώσῃ, οὔτε ἕνα ἀγριογουρουνάκι γιὰ τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνο τῆς ἡμέρας του. "Ὅλα εἶχαν ἐξαφανισθεῖ.

Κάλεσε κοντά του τὴν Τσίτα, τὴν ὁμογάλακτη ἀδελφή του, — γιατί ὅπως ξέρετε τὸν Ταρζάν τὸν βρῆκε μωρὸ μιὰ γορίλλα στὸ δάσος καὶ τὸν ἔθρεψε μὲ τὸ γάλα της, — καὶ ἄρχισε νὰ τὴ ρωτᾷ στὴ γλῶσσα τῶν γορίλλων τί συμβαίνει. Ἡ Τσίτα φαινόταν πολὺ φοβισμένη καὶ διαρκῶς τοῦ ἔδινε νὰ καταλάβῃ ὅτι ὑπῆρχαν πολλὲς «Σαῖτες» στὸ δάσος. Σαῖτα στὸ λεξιλόγιο τῆς Ζούγκλας σημαίνει λεοπάρδαλις, τὸ ἀγριο θηρίο πού μοιάζει μὲ τίγρις, πῶχει ἕνα κίτρινο πρὸς τὸ πορτοκαλλὶ χρῶμα μὲ βούλες μαῦρες στὸ δέρμα της.

Ὁ Ταρζάν δὲν κατάλαβε καλὰ-καλὰ τί ἐννοοῦσε ἡ Τσίτα καὶ νόμισε ὅτι οἱ Λεοπαρδάλεις τῆς περιφερείας εἶχαν φαίνεται ἀγριέψῃ καὶ τσακωθεῖ μεταξύ τους. Πάντως αὐτὸ δὲν γινόταν πρώτη φορά καὶ δὲν ἦταν λόγος νὰ πιάσῃ τόσο νευρική τῆς ὅλα τὰ θηρία.

Ὁ Ταρζάν ἀγνοοῦσε ἀκόμη κάποιο σοβαρό περιστατικό πού εἶχε συμβεῖ.

ΔΟΥ ΑΚΡΙΒΩΣ τί εἶχε γίνει: "Ἐνα πειρατικό καράβι μὲ πλήρωμα ἀπὸ καφιμιά εἰκοσαριά ἀντρες, ὅλοι ἀποβράσματα τῶν φυλακῶν, κακοῦργοι καὶ κλέπτες μὲ καπετάνιο κάποιο διάσημο Καπετὰν Φλὴν, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξερε καλὰ καλὰ οὔτε ποιοὶ ἦταν οἱ γονεῖς του καὶ ἡ πατρίδα του, περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸν Κόλπο τῆς Γουινέας καὶ ἀκριβῶς πλάι ἀπὸ τὸ μικρὸ νησάκι "Αννομπον. Τὸ πειρατικό αὐτὸ καράβι ἐρχόταν ἀπὸ τὴ Μαδαγασκάρη, ὅπου εἶχαν κλέψει 102 ὠραῖες κοπέλλες τῆς φυλῆς Χόβα. Τὶς πήγαιναν νὰ τὶς πουλήσουν σὲ ἄλλη χώρα, ὅπου θὰ ἔπιαναν ἀρκετὰ χρήματα. Ἐπάνω ὅμως στὸ πειρατικό καράβι βρισκόταν κ' ἓνας ἐγκληματίας πρῶν κληγὸς ὁ ὁποῖος πρὸ πέντε ἐτῶν εἶχε πάει στὰ ἀδμαντορυχεῖα τοῦ Τρανσβάλ κ' ἐκεῖ εἶχε ἀκούσει ἀπὸ κάποιον Ἀγγλο γεωλόγο ὅτι ὠραῖα διαμάντια μεγάλης ἀξίας ὑπάρχουν στὸ Κόγκο καὶ ἀκριβῶς στὴν Κοιλάδα τῶν Ἀδμαντῶν μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Νγκουνιέ καὶ τοῦ ποταμοῦ Ὀγκουέ. Ἐπρότεινε, λοιπὸν στὸν Ἀρχηγὸ τῶν πειρατῶν, τὸν Καπετὰν Φλὴν ἅμα παρακάμψουν τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος (Κεῖν Τάουν) νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς βορρᾶν στὸν Κόλπο τῆς Γουινέας. Τὸ ταξίδι ἦταν ἐπίπονο καὶ μεγάλο, γι' αὐτὸ ἔκαναν δυὸ τρεῖς σταθμοὺς νὰ πάρουν τροφίμα καὶ νερό. Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ λιμάνια πού σταμάτησαν τὴν Μπενγκουέλλα τῆς Ἀγκολας, βγαίνοντες νὰ γυνηγῇσουν ἀγρίμια γιὰ νὰ φᾶνε κρέας συνήνητησαν κάτι ὠραιότατες τεράστιες λεοπαρδάλεις.

Ὁ Καπετὰν Φλὴν, λοιπὸν, σκέφτηκε ὅτι κάτι τέτοια σπάνια ζῶα θάπιαναν πολλὰ λεφτὰ ἂν τὰ πουλοῦσαν στὴν Εὐρώπη. Κ' ἔφτιασαν παγίδες κλουβιά καὶ μάζεψαν δέκα ὠραιότατες λεοπαρδάλεις, τὶς ὁποῖες φόρτωσαν στὸ καράβι. Τέλος μιὰ μέρα ἔφθασαν στὸν Κόλπο τῆς Γουινέας, καὶ περνοῦσαν πλάι ἀπὸ τὸ νησί Ἀννομπον ὅπου τοὺς ἔπιασε μιὰ τέτοια τρικυμία πού τοὺς τσάκισε τὸ καράβι στὰ βράχια τῆς Ἀφρικανικῆς ἀκτῆς. Τὸ πλήρωμα αὐτὸ τῶν κακοποιῶν πειρατῶν ἐπνίγη μαζί μὲ τὶς ὡμορφες σκλάβες πού κουβαλοῦσε. Τὰ ξύλινα κλουβιά μὲ τὶς λεοπαρδάλεις ἐπέπλευσαν. Τὰ κύματα τᾶβγαλαν στὴ στεριά. Ἀπὸ τὶς δέκα λεοπαρδάλεις, οἱ πέντε εἶχαν σωθεῖ οἱ ὁποῖες ὅμως ἦσαν τόσο ἐξαγριωμένες ἀπὸ τὴν πείνα πού ἔσπασαν τὰ κλουβιά καὶ χίμνηξαν στὴν Ζούγκλα τοῦ Κόγκο γιὰ νὰ φᾶνε.

Αὐτὴ ἦταν ἡ αἰτία πού τρομοκρατήθηκαν ὅλα τὰ θηρία τῆς Ζούγκλας ὅπου διέμενε ὁ Ταρζάν. Κάποιοι ἔχθροί, πέντε «Σαῖτες» μπόκαν στὰ οἰκόπεδά του καὶ τρομοκράτησαν τὸ σύμπαν.

Ἐσώθη, ὅμως, κ' ἐκεῖνος ὁ ἐγκληματίας κληγὸς, ὁ πειρατὴς

πού ήξερε τὸ μυστικὸ ὅτι στὸ Κόγκο ὑπῆρχε ἡ «Κοιλὰς τῶν Ἀδαμάντων».

Ὁ ἐγκληματίας αὐτὸς ὀνομάζετο Βάνερ. Περίμενε, λοιπόν, στὴν ἀκρογιαλιά νὰ μαζέψῃ τὰ πτώματα τῶν συντρόφων του πού θὰ ἔβγαζε ἡ θάλασσα γιὰ νὰ τὰ γδύσῃ νὰ ντυθῇ αὐτός. Σ' αὐτὸ στάθηκε τυχερός. Καὶ ροῦχα προμηθεύτηκε καὶ τὰ πιστόλια τους μετὶς φυσιογνωσθῆκες γεμᾶτες σφαῖρες. Δὲν τοῦμενε ἄλλο παρὰ νὰ τὰ φτιάξῃ καὶ μετὶς τὸν Ἀρχηγὸ τῆς φυλῆς τῶν Ἀγρίων, νὰ τὸν ἔχῃ βοηθὸ καὶ νὰ τὸν φανατίσῃ ἐναντίον παντὸς ἄλλου λευκοῦ πού τυχὸν βρισκόταν στὴ Ζούγκλα.

Ἔτσι, σύμφωνα μετὰ τὰ ὅσα ήξερε, τράβηξε πρὸς τὸ Ὁρόνγκο, ἕνα μεγάλο χωριὸ πού τὸ κατοικοῦσαν μαῦροι τῆς φυλῆς τῶν Μπονγκουέ.

Ὁ Βάνερ παρουσιάσθη ἀμέσως στὸν Ἀρχηγὸ τῆς φυλῆς, τὸν Κουντίλα, καὶ κατῴρθωσε μετὶς τὴν εὐγλωττία του νὰ τὸν πείσῃ ὅτι οἱ Λευκοὶ πού ἔρχονται στὴν Ἀφρικὴ σκοποὺν ἔχουν νὰ ἐκτοπίσουν σιγὰ σιγὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ ὅτι αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ ἐξοντώσῃ μετὶς τῇ βοήθειά τους ὅλους τοὺς λευκοὺς ἀποίκους. Ὁ Ἀρχηγὸς Κουντίλα ἄκουσε τὰ λόγια του μετὶς προσοχῇ καὶ ἔφερε ἀντιρρήσεις.

— Οἱ λευκοὶ μέχρι στιγμῆς δὲν μᾶς ἔκαναν τίποτα. Μᾶς ἀγαποῦν. Ἐξ ἄλλου ὁ φίλος μας ὁ Ταρζάν ἔχει συμμαχήσῃ μ' ἐμᾶς καὶ δὲν θ' ἀφήσῃ κανένα νὰ μᾶς πειράξῃ.

— Ὁ Ταρζάν; Τί μπορεῖ νὰ σᾶς κάνῃ; Ὡς πού νὰ ξεκινήσῃ αὐτὸς νάρθῃ ἀπὸ τὴ Ζούγκλα του, οἱ λευκοὶ μέσα σὲ μιὰ νύχτα μποροῦν νὰ σᾶς κάψουν τίς καλύβες καὶ νὰ σᾶς ἐξοντώσουν. Μὴ διστάζετε, λοιπόν, ἄς ἀρχίσωμε ἀπὸ τοὺς γείτονές σας, ἀπὸ τὸ κτήμα τοῦ Φάν Μπόρεν.

Ὁ Κουντίλα δισταζε ἀκόμα, ἀλλὰ μερικοὶ θερμόαιμοι μαῦροι ἄρχισαν νὰ πιβοῦν καὶ νὰ χορεύουν ὅτι θάσφαζαν λευκοὺς. Ὁ Βάνερ ἐπωφελήθη, ἀρπάξῃ ἕνα ἄλογο τῶν μαύρων καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὁ πειρατὴς Βάνερ εἶχε ἕνα καὶ μόνον σκοπὸ: νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς γύρω τριγύρω λευκοὺς ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Φάν Μπόρεν γιὰ νὰ μείνῃ ὁ μόνος κύριος τῆς «Κοιλᾶδος τῶν Ἀδαμάντων».

ΚΟΥΝΤΙΛΑ ὅμως, μόλις ἔφυγαν αὐτοὶ ἔστειλε ἕναν ἀγγελιοφόρο του νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ταρζάν. Ὁ ἀγγελιοφόρος βρῆκε τὸν Ταρζάν καὶ τοῦ εἶπε: — ὦ, Βασιλιά τῆς Ζούγκλας Ταρζάν, ἡ φυλὴ μας κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς λευκοὺς.

— Ποιὸς σοῦ τὸ εἶπε αὐτό;

— Ὁ ἄνθρωπος πού ἦρθε ἀπὸ τὴ θάλασσα, κάποιος Βάνερ. Ὁ Ἀρχηγός μας Κουντίλα μ' ἔστειλε νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω τὴ συμφωνία μας καὶ νὰ μᾶς βοηθήσῃς.

Καὶ ὁ Ταρζάν ἀκολουθώντας τὸ μαῦρο ἀγγελιοφόρο εἰσέδυσσε

στην πυκνή Ζούγκλα, περιέργως νά δη ποιός | ταν αὐτὸς ὁ Βάνερ πού ἔφερε τόση ἀναστάτῳσι στοὺς μαύρους.

Στ' ἀναμεταξὺ ὁμως ὁ Βάνερ μὲ καμμιὰ πενηνταριά μαύρους ἔφθασε στὸ κτῆμα τοῦ Φάν Μπόρεν καὶ τὸ κύκλωσαν. Πρώτη φορά ὁ δυστυχῆς ἀποικὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του βρισκόντουσαν μπροστά σὲ μιὰ τέτοια ἐχθρότητα τῶν μαύρων. Ἡ γυναῖκα του ἔκλαιγε, ἡ κόρη τοῦ Ματθίλδη εἶχε χλωμιάσει καὶ οἱ ἄλλοι ἄνδρες τοῦ κτήματος εἶχαν πάρει τὰ τουφέκια τους ν' ἀγωνισθοῦν. Ἡ ἐπίθεσις ὁμως ἦταν ἄγρια καὶ τὸ ξύλινο σπίτι δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξη. Κατεστράφη. Εὐτυχῶς πού ὑπῆρχε ἓνα ὑπόγειο καὶ ἐκεῖ κατέφυγαν ὅλοι. Ὅταν πέρασε ὁμως ἡ μπόρα ἀντελήφθησαν ὅτι ἔλειπε ἡ Ματθίλδη! Τί εἶχε γίνει ἡ Ματθίλδη;

Ὁ πειρατὴς Βάνερ μόλις εἶδε τὴν ὠραία νέα τὴν τράβηξε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῆς ψιθύρισε ὑπουλά:

— Ἐγὼ θὰ σὲ σώσω.

Ἐκείνη πίστεψε καὶ καβάλλησε στ' ἄλογό του. Ποῦ τὴν πῆγαινε; Στὸ Ὀρόνγκο, τὸ χωριὸ τῶν μαύρων. Εἶχε τὸ σχέδιό του, θὰ κέρδιζε τὴν ἐμπιστοσύνη της, θὰ τὸν νόμιζε φίλο καὶ θὰ ξεκαθάριζε τοὺς ἄλλους πιὸ εὐκολα.

Αὐτὰ συλλογιζόταν ὁ πειρατὴς Βάνερ, ἀλλὰ δὲν ἤξερε ὅτι εἶχε νὰ κἀνὴ μ' ἓνα τρομερὸ ἀντίπαλο, τὸν Ταρζάν.

Τὴν ἴδια, ὁμως, ἐκείνην ἡμέρα κάποιος παληὸς μας γνώριμος, ὁ Ρωμηὸς Νίκος Μπακλώρης, πού εἶχε γίνει σημαῖνον πιὰ πρόσωπο στὴ Σαγκατίγκα, εἶχε ξεκινήσει μὲ τ' ἄλογό του καὶ τὸ τουφέκι του νὰ πάη νὰ βρῇ τὸν Κουντίλα, τὸν ἀρχηγὸ τοῦ χωριοῦ ν' ἀγοράσῃ ἀπ' αὐτὸν ἑλεφαντόδοντα. Ὅταν ξαφνικά στὸ δρόμο εἶδε κάποιον λευκὸ νὰ τρέχῃ μὲ ἄλογο κρατῶντας στὴν ἀγκυλιά του τὴ Ματθίλδη. Τὴ Ματθίλδη τὴ γνώριζε πολὺ καλὰ καὶ μάλιστα ἐσκόπευε νὰ τὴ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κατέρα της γιὰ γυναῖκα του. Σήκωσε, λοιπόν, τὸ τουφέκι καὶ πυροβόλησε τ' ἄλογο. Τ' ἄλογο κυλίστηκε χάμω κ' ἔρριξε τὴ Ματθίλδη καὶ τὰν πειρατὴ Βάνερ. Τότε οἱ Μαῦροι πού ἔθεώρησαν τὸν πυροβολισμό ὡς ἀπόπειρα δολοφονίας ἐναντίον τοῦ Βάνερ ἐπετέθησαν ἐναντίον τοῦ Μπακλώρη. Τὸν περιεκύκλωσαν καὶ τὸν ἔδεσαν.

— Νὰ τὸν κάψετε, φώναξε ὁ πειρατὴς Βάνερ, ὁ ὁποῖος ἔκανε τώρα τὸν Ἀρχηγό.

— Θὰ κάψουμε καὶ τὴ λευκὴ κοπέλλα, εἶπαν οἱ μαῦροι.

— Νὰ τὴν κάψετε! φώναξε ὁ πειρατὴς. Πλησιάζοντας ὁμως τὴ νέα τῆς ψιθύρισε:

— Μὴ φοβεῖσθε, θὰ σᾶς σώσω ἐγώ.

Ἔτσι τοὺς ἔδεσαν καὶ τοὺς δύο τὸν καθένα σ' ἓνα δέντρο, μάζεψαν ξερὰ κλαριά κ' ἔβαλαν φωτιά.

Η ΣΤΙΓΜΗ εκείνη όμως ακούστηκε μία τρομερή κραυγή. "Ένα ούρλιαχτό που έκανε τούς μαύρους νά τρέμουν και νά φεύγουν όλотаχώς πρὸς τὸ χωριό τους: ἦταν τὸ ούρλιαχτό μιᾶς λεοπαρδάλεως, ἀπὸ κείνες τὶς ἄγριες πού εἶχαν ξεφύγει ἀπὸ τὰ κλουβιά τοῦ πειρατικοῦ πλοίου πού ναυάγησε.

Ὁ Βάνερ ἔλυσε ἀμέσως τὴ Ματθίλδη καὶ ἄρχισε νά τρέχει μαζί της. Μόνος τώρα ὁ δυστυχῆς Μπακλώρης βρισκόταν δεμένος στὸ δέντρο τριγυρισμένος ἀπὸ τὴ φωτιά πού ὅλο τὸν πλησίαζε νά τὸν κάψει μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς λεοπαρδάλεως πού ἐρχόταν νά τὸν κατασπαράξει.

"Ἐκλείσε τὰ μάτια του, ἔκανε μιὰ προσευχὴ καὶ περίμενε τὸν θάνατο. "Ἐνοιωσε ἕνα ἰσχυρὸ χτύπημα στὸ στήθος καὶ λιποθύμισε. "Ἡ λεοπαρδαλὶς τοῦ εἶχε ἐπιτεθεῖ.

Ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ πηδώντας ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ φανερώθηκε ὁ Ταρζάν ὁ ὁποῖος εἶδε σὲ τί κρίσιμη καὶ τραγικὴ θέσιν βρισκόταν ὁ φίλος του "Ἑλλην Μπακλώρης.

Μ' ἕνα πῆδημά του βρέθηκε ἀγκαλιά μὲ τὴ λεοπαρδαλὶ. Ἀλλὰ... τί παράξενο ζῶον ἦταν αὐτό; Δὲν εἶχε ξαναδεῖ λεοπαρδαλὶ τέτοιου μεγέθους. Ἀπὸ πού ξετρύπωνε στὴ ζουγκλα του; Ἀπὸ πού ἦρθε; Δὲν ἦταν καιρὸς γιὰ συλλογισμούς. Τράβηξε τὸ μαχαίρι του καὶ ἄρχισε ἡ πάλη σώμα πρὸς σώμα. Μὲ δυὸ ἐπιδέξιες μαχαίριες χώρισε τὸ κεφάλι τῆς λεοπαρδάλεως στὰ δύο καὶ τὴν ἔρριξε χάμω νεκρή. "Ἔτσι ἐσώθη ὁ Μπακλώρης ἀπὸ βέβαιο θάνατο. Ἀφοῦ ἔλυσε τὸ Μπακλώρη ἀπὸ τὸ δέντρο καὶ ἔσβυσε τὴ φωτιά, πῆρε τὸ φίλο του καὶ τοῦ ἔπλυνε τὸ πρόσωπο μὲ δροσερὸ νερό.

— Τί συμβαίνει, φίλε μου; ρώτησε ὁ Ταρζάν.

— Συμβαίνουν πολὺ ἀλλόκοτα πράγματα στὴ Ζουγκλα, Ταρζάν. Κάποιος κακὸς δαίμονας ξεμυάλισε τούς φίλους μας ἰθαγενεῖς Μπονγκουέ καὶ φαίνεται κατέστρεψαν τὸ χτῆμα τοῦ Φάν Μπόρεν καὶ ἀπῆγαγαν τὴν Ματθίλδη.

— Μοῦ τὸ ἀνήγγειλε καὶ μένα ὁ Κουντίλα μ' ἕναν ἀγγελιαφόρο καὶ γι' αὐτὸ ἐρχόμουν, εἶπε ὁ Ταρζάν, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουν αὐτὸ τόσο γρήγορα θὰ ἐξσήκωνε αὐτὸς τούς μαύρους. Κάποιο κακὸ σκοπὸ ἔχει. Κάτι γυρεύει: θησαυροὺς, χρυσάφι, ποιοὺς ξέρει. Πρέπει νά βιαστοῦμε.

Γιὰ νά πάνε ὅμως στὸ Ὁρόγκο πιὸ γρήγορα, ἔπρεπε νά περάσουν μέσα ἀπὸ μιὰ χαράδρα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπέφευγε νά περάσῃ ἄλλοτε ὁ Ταρζάν, γιατί ἐκεῖ ὑπῆρχε ἕνα εἶδος γοριλλῶν πού ἦσαν πολὺ ἄγριοι. Ἀπέφευγε, λοιπόν, νά τοὺς συναντήσῃ. Τί νά κάνῃ ὁμως; Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἔπρεπε νά περάσῃ μὲ τὸ Μπακλώρη. Καὶ βρῆκε ἀντιμέτωπό του ξαφνικά τὸν ἀρχηγὸ τῶν Γοριλλῶν, τὸν Μπό-Ντέκ, ἕνα τεράστιο πῆθηκο.

— Τί θέλεις ἀπὸ δῶ, Ταρζάν;

Ὁ Ταρζάν πού ἤξερε πολὺ καλὰ τὴ γλῶσσα τῶν πιθήκων, τοῦ ἀπήντησε μὲ γλυκεῖα φωνή:

— Κινδυνεύει ή Ζοϋγκίλα από ξένα κακά θηρία και από κακούς ανθρώπους.

Δὲν πρόφτασε ὁμως νὰ πῇ αὐτὲς τὶς λέξεις ὁ Ταρζάν καὶ ἀκούστηκε μιὰ κραυγὴ ἀπειλπιστική. Γύρισαν καὶ οἱ δυὸ νὰ κυττάξουν καὶ εἶδαν δυὸ τεράστιες λεοπαρδάλεις, ἄγνωστες στὴ Ζοῦγκλα τους, νὰ ἐφορμοῦν ἐναντίον τῶν γοριλλῶν.

— Κινδυνεύει ή γυναίκα μου και τὸ παιδί μου, φώναξε ὁ γοργί-
 λας Μπό-Ντέκ. Βοήθησέ με, Ταρζάν.

Καὶ ὁ Ταρζάν χύμηξε, ἄρπαξε ἕνα τεράστιο κλαρί, ἔβγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ ἄρπαξε τὴ μία λεοπαρδαλί ἀπὸ τὸ λαιμό. Δὲν τὴ λυπήθηκε. Ὁταν ἐχθρός. Τῆς βύθισε τὸ μαχαίρι στὴν καρδιά. Ἡ λεοπαρδαλὶς ὅμως κυλῶντας πλάκωσε τὸν Ταρζάν καὶ ἔτσι ἡδεύτερη λεοπαρδαλὶς βρῆκε εὐκαιρία νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τοῦ Ταρζάν. Τὴν στιγμή, ὅμως ἐκείνη, ὁ γοριλλὰς Μπό-Ντέκ ἀγκάλιασε μὲ τέτοια δύναμι τὸν λαιμὸ τῆς λεοπαρδάλεως ποὺ τὴν ἔπνιξε.

— Σ' εὐχαριστῶ, Μπο—Ντέκ, μοῦ ἔσωσες τὴ ζωή.

— Σ' εὐχαριστῶ, Ταρζάν, ἔσωσες τὴ γυναῖκά μου καὶ τὸ παιδί μου. Ἀπὸ σήμερα εἶμαστε φίλοι.

Ἀντήλλαξαν θερμὴ χειραψία καὶ ὁ Ταρζάν μὲ τὸν Μπακλώρη τράβηξαν γιὰ τὸ Ὅρόνγκο, τὸ χωριὸ τοῦ φύλαρχου Κουντίλα. Ἐκεῖ ὁμως βρῆκε μεγάλη ἀναστάτῳσι. Οἱ Μπανγκοὺ εἶχαν ἐπαναστατήσῃ ἐναντίον τοῦ φύλαρχου τοὺς Κουντίλα καὶ εἶχαν ἀκολουθήσῃ τὸν τυχοδιώκτη πειρατὴ Βάνερ. Τότε ὁ Ταρζάν ὑπεσχέθη εἰς τὸν Κουντίλα νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ ξαναβρῇ τὴ γαλήνη ἢ ζουγκλα. Καὶ δὲν ἄργησε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιό του.

ααααα όοοοοο! "Ααααα ααααα όοοοοο!
ααααα όοοοοο! "Ααααα ααααα όοοοοο!
ἀκούστηκε τρεῖς φορές ἡ πολεμικὴ κραυγὴ
τοῦ Ταρζάν, ποὺ ἀπευθυνόταν σ' ὅλα τὰ θη-
ρία τῆς Ζούγκλας. Πρῶτες ἔτρεξαν οἱ μαϊ-
μούδες, οἱ γορίλλες, καὶ ἔπειτα ἀπ' αὐτοὺς
οἱ ἐλέφαντες, τοὺς ὁποίους ὁ Ταρζάν ὑπεδέ-
χθη μ' ἐνθουσιασμό.

— "Ελα μαζί μου, είπε στο Μπακλώρη.

Ο στρατός της Ζούγκλας ήταν έτοιμος να
 επί κεφαλής καβάλλα σέ δυο ελέφαντες ο Ταρζάν και ο Έλλην
 Νίκος Μπακλώρης, ο οποίος άδημονούσε να μάθει τί είχε άπογίνει ή
 Ματθίλδη.

Μέσα σὲ λίγες ὥρες ἔφθασαν στὸ κτῆμα τοῦ Φάν Μπόρεν. Οἱ μαῦροι, ὅταν εἶδαν τὸν Ταρζάν καὶ τὰ θηρία τὰ ἔχασαν.

Ὁ Φάν Μπόρεν ἔτρεξε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Ποιὰ ἦταν ἡ ἔκπλη-

ξίς όμως του Ταρζάν όταν είδε ανάμεσα στην οικογένεια τον τυχοδιώκτη πειρατή Βάνερ.

— Ποιός είν' αυτός; έρώτησε

— Είναι ο σωτήρας της κόρης μου και μέλλον γαμβρός μου.

— Αυτός ο κακούργος πρόκειται να γίνη σύζυγος της Ματθίλδης;

— Γιατί βρίζεις τον μέλλοντα σύζυγό μου, Ταρζάν; Αυτός με έσωσε δυο φορές.

Ο Ταρζάν έρριξε μια άγρια ματιά στον πειρατή Βάνερ και ψιθύρισε.

— Πολύ καλά, δεσποινίς, εγώ πηγαίνω, αλλά πολύ γρήγορα θα μετανιώσετε για την απόφασι που πήρατε.

Πήρε τον περίλυπο Μπακλώρη από το μπράτσο και τον τράβηξε έξω.

Τότε έβγαλε μια δυνατή κραυγή:

— "Όλοι οι Μπονγκουέ να γυρίσουν άμέσως στο χωριό τους, γιατί αλλιώς θα βάλω τους έλέφαντες να τους τσακίσουν και τους γορίλλες να τραβήξουν τὰ κορμιά τους να τὰ φάνε τὰ όρνια.

Με σκυφτό τὸ κεφάλι οί μαύροι Μπονγκουέ υπάκουσαν τὴν διαταγή του Ταρζάν και ξεφυγαν για τὸ χωριό τους να ζητήσουν συγγνώμη από τὸν άρχηγό τους Κουντίλα.

ΟΙΟΣ ΟΜΩΣ ήταν ο σκοπός του τυχοδιώκτη πειρατή Βάνερ; Η «Κοιλιάς τῶν Ἀδαμάντων». Κι' ένα πρωινό έφυγε πρὸς έξερεύνησιν και δὲν άργησε να βρῇ τὴ χαράδρα, όπου οί γορίλλαι με τὸν άρχηγό τους Μπό—Ντέκ έζούσαν εκεί ήσυχοι.

Πράγματι, ἡ χαράδρα ήταν γεμάτη από διαμάντια. Ο πειρατής Βάνερ έκανε σάν τρελλός. Ἀδειασε τὴ φυσίγγιοθήκη του από τίς σφαίρες και άρχισε να τὴ γεμίζει διαμάντια. Τὴ στιγμή όμως εκείνη άντελήφθη διάφορες σκιές να περπατοῦν στα βράχια από πάνω του. Σήκωσε τὸ κεφάλι του και είδε ότι τὸν είχαν τριγυρίσει οί γορίλλαι. Ἐκρέμασε τότε τὴ φυσίγγιοθήκη που ήταν γεμάτη από διαμάντια στο κλαρί ενός θάμνου και άρχισε να πυροβολῇ.

Πολύ από τούς γορίλλας σκοτώθηκαν. Ο άρχηγός τῶν γορίλλων Μπό—Ντέκ έκανε έπίθεσι, άψηφώντας τὸν κίνδυνο. Ο πειρατής Βάνερ έτρεξε να κρυφτῇ πίσω από ένα βράχο, και από εκεί πυροβολούσε. Είχε έγκαταλείψει όμως τὴ φυσίγγιοθήκη με τὰ διαμάντια από τὴ σαστιμάρα του, τὴν όποιαν εύρηκε ο γορίλλας Μπό—Ντέκ και τὴν φόρεσε γύρω από τὸ κορμί του.

Οί πυροβολισμοί, όμως, άκούστηκαν μακριά στη ζούγκλα και ο Ταρζάν που ήξερε ότι ο κακός εκείνος δαίμων θα του σκότωνε τούς φίλους του τὰ θηρία, από κλαρί σε κλαρί έσπευσε να δῇ τί

συμβαίνει. Καί όταν αντίκρουσε τὸν πειρατὴ Βάνερ κρυμμένο πίσω ἀπὸ τὸ βράχο νὰ σκοτώνη τοὺς γορίλλας, ὤρμησε νὰ τὸν ἐμποδίση. Ὁ Βάνερ τὸν ἀντελήφθη καὶ γύρισε τὸ ὅπλο του ἐναντίον τοῦ Ταρζάν. Ὁ Ταρζάν ὁμως ἦτο πὶὸ ταχύς καὶ μὲ μιὰ κλωτσιὰ τὸν χτύπησε στὸ χέρι καὶ τοῦ πέταξε τὸ ὅπλο. Ἐπειτα ἄρπαξε τὸ ὅπλο ἀπὸ χάμω, τὸχτύπησε μὲ τέτοια δύναμι στὸ βράχο, ποὺ τὸ ἔκανε χίλια κομμάτια.

— Αὐτὸ ποὺ ἔκανες, Ταρζάν, θὰ μοῦ τὸ πληρώσης ἀκριβά.

— Πήγαινε ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἄλλη φορὰ μὴν ἐνοχλήσης τὰ ζῶα μου, γιατί θὰ τὸ πληρώσης ἐσὺ μὲ τὴ ζωὴ σου.

Ὁ πειρατὴς Βάνερ ἔφυγε, πῆγε νὰ βρῇ τὸν Φάν Μπόρεν καὶ τὴ Μαθθίλδη καὶ τοὺς εἶπε ὅτι πῆγε στὴν κοιλάδα νὰ σκοτώσῃ ἓνα ἀγρίμι, γιὰ νὰ φάνε, τοῦ ἐπετέθη ὁ Ταρζάν, τοῦ πῆρε τὸ ὅπλο καὶ παρὰ λίγο νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Ἡ Μαθθίλδη ἀγανάκτησε γι' αὐτόν, ὅταν ἔπειτα ἀπὸ λίγο τοὺς ἐπεσκέφθη ὁ Ταρζάν νὰ τοὺς πληροφρήσῃ τὴν ἀλήθεια, τοὺς βρῆκε ὄλους θυμωμένους ἐναντίον του.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν ξαναπατήσης σπίτι μας, Ταρζάν. Νὰ μᾶς ἀφήσης ἡσυχους.

Αὐτὰ εἶπε ἡ Μαθθίλδη καὶ ἐπλησίασε νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν πειρατὴ Βάνερ, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε γιὰ σωτήρα της.

Ὁ Ταρζάν ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ ἔφυγε.

ΨΥΧΤΑ ΒΑΘΕΙΑ. Ὅλοι κοιμόντουσαν μέσα στὴ Ζοῦγκλα. Δυὸ μόνον δὲν ἡσύχαζαν: ὁ Ταρζάν καὶ ὁ φίλος του Ἕλληνας Νίκος Μπακλώρης. Συζητοῦσαν τώρα μιὰ ὥρα σὲ ἀπόστασι δέκα λεπτῶν ἀπὸ τὸ κτῆμα τοῦ Φάν Μπόρεν, κρυμμένοι πάνω σ' ἓνα πυκνόφυλλο δέντρο.

Ὁ Ἕλληνας παρεπονεῖτο ὅτι ὁ τυχοδιώκτης κατῶρθωσε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴ γυναῖκα, τὴν ὁποία ἡλπιζε μιὰ μέρα νὰ κάνῃ, σύζυγό του. Ὁ δὲ Ταρζάν τὸν ἄκουε καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἡ Μαθθίλδη σου κινδυνεύει. Αὐτὸς ὁ κακοῦργος ἔχει ἔλθει στὴ Ζοῦγκλα γιὰ ἄλλο σκοπὸ. Βρῆκα στὸ κορμὶ τοῦ γορέλλα Μπό-Ντέκ μιὰ φυσιγγιοθήκη γεμάτη ἀπὸ διαμάντια. Ἐψάξα ἐκεῖ στὴ χαράδρα καὶ εἶδα ὅτι ὁ τόπος εἶνε γεμάτος ἀπὸ διαμάντια. Αὐτός, λοιπόν, θὰ ξαναγυρίσῃ νὰ πάρῃ ἀπὸ τοὺς γορίλλες τὴ φυσιγγιοθήκη, ἀλλὰ νὰ μαζέψῃ κι' ἄλλα. Πρέπει νὰ φυλάμμε ἐδῶ τριγύρω. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει τί θὰ πάθουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Φάν Μπόρεν. Μὲ ἐνδιαφέρει ἡ Μαθθίλδη νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια της νὰ δῇ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ τυχοδιώκτης καὶ μὲ ἐνδιαφέρουν οἱ γορίλλαι νὰ μὴν πάθουν ἄλλο κακὸ.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΟΜΩΣ νύχτα, ο πειρατής Βάνερ άλλα έσχεδιάζε. Είχε συγκεντρώσει τούς εργάτες του Φάν Μπόρεν σέ μιá καλύβα και τούς πληροφορόρησε ότι ένας γορίλλας από αυτούς πού βρίσκονται στην χαράδρα του έκλεψε τή φυσιογιοθήκη του, πού ήταν γεμάτη διαμάντια. "Αν τόν βοηθούσαν νά έξολοθρεύσουν τούς γορίλλες, θά παίρνανε πίσω τή φυσιογιοθήκη και θά μοιραζόντουσαν τά διαμάντια. Οί τέσσαρες εργάτες του κτήματος, μόλις άκουσαν διαμάντια, άρπαξαν τά τουφέκια τους και έτοιμάστηκαν νά πάνε νά στήσουν καρτέρι στους γορίλλες.

— Πηγαίνετε νά μέ περιμένετε, τούς είπε, στην είσοδο τής χαράδρας και θά συναντηθούμε την αύγή, γιατί έχω νά έτοιμάσω κάποια άλλη ύπόθεση.

Έκείνοι έφυγαν όπλισμένοι, αλλά ο πειρατής Βάνερ σκόπευε τή νύχτα εκείνη νά εκτελέσει τó τελικό σχέδιό του και νά όπαλλαγής μιá για πάντα από όλους αυτούς τούς λευκούς πού θά τόν ένοχλούσαν και θά του ζητούσαν μερίδιο από τά διαμάντια.

Γύρισε στο σπίτι του κτήματος και έκλεισε όλες τις πόρτες μέ τó κλειδί. Ξέχασε νά κλείσει τή δική του. "Επειτα έβαλε φωτιά γύρω από τó σπίτι. Σέ μιá στιγμή πού ή φωτιά φούντωσε μπήκε στο δωμάτιο τής Μαθίλδης, τήν άρπαξε στα χέρια από τó κρεβάτι πού κοιμόταν και άρχισε νά τρέχει μακριά, ενώ τής έλεγεί

— Για άλλη μιá φορά σέ σώζω από τή φωτιά.

Ένώ όμως απέμακρύνετο, ο Ταρζάν και ο Μπακλώρης, πού ήταν κρυμμένοι πάνω στο δέντρο, κατέβηκαν άμέσως και έτρεξαν στο κτήμα. Έκτός από τις φωνές του Φάν Μπόρεν και τής γυναίκας του άλλες δέν άκούστηκαν. Ό πειρατής Βάνερ είχε κάνει καλά τή δουλειά του. Απομάκρυνε τó εργατικό προσωπικό νά μη σβύσουν τήν πυρκαγιά και για νά τούς χρησιμοποιήσει στο κυνήγι των γορίλλων τήν έπομένη. Ό Ταρζάν και ο Μπακλώρης έσπασαν τις πόρτες, έβγαλαν μέσα από τó σπίτι τó ζευγος Φάν Μπόρεν και έσβυσαν τή φωτιά.

— Βλέπεις, Φάν Μπόρεν, ό μέλλων γαμβρός σου τί ήθελε νά σέ κάνη; Μακαρίτη ψητό!

— Άδύνατον! Αυτός μάς φροντίζει τόσο πολύ.

— Και όμως, τόν είδαμε πού έβαζε τή φωτιά, τόν είδαμε πού έβγαине μέ τήν κόρη σου και έτρεχε προς τó δάσος για νά τής παρoστήση τόν σωτήρα άλλη μιá φορά.

— Και γιατί όλα αυτά;

— Για νά μείνη μόνος μέ τούς εργάτες σου, νά μαζέψουν διαμάντια από τή χαράδρα των γορίλλων και στο τέλος νά σκοτώσει και αυτούς νά του μείνουν όλα τά διαμάντια.

— Και ή Μαθίλδη;

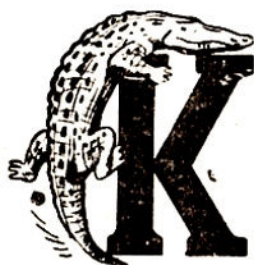
— Αυτή θά είχε τó μεγάλο θύμα. Άλλά μη φοβάσαι ό φίλος μου

από έδω, ό “Έλλην Νίκος Μπακλώρης, θά τά κανόνιση όλα. Ζητώ όμως ένα αντίλλαγμα.

— “Ό,τι θέλεις, Ταρζάν, φτάνει νά γλυτώσουμε από αυτό τό κάθαρμα και νά σωθή ή Ματθίλδη!

— Θέλω νά παντρέψης τή Ματθίλδη μ’ αυτόν τόν τίμιο άνθρωπο, τό Νίκο Μπακλώρη και έγώ θά τούς προικίσω. Θά τούς δείξω πού υπάρχουν πολλά διαμάντια νά γίνουν πάρα πολύ πλούσιοι και νά γυρίσουν στήν Εύρώπη και σεις και αυτοί.

— Σύμφωνοι, Ταρζάν, έχεις τό λόγο μου.

ΑΤΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΣ ό πειρατής Βάνερ, πού τά σχέδιά του όλα τέλειωσαν τή νύχτα εκείνη, σκέφτηκε ότι ήταν εύκαιρία μέσα στή σκοτεινή νύχτα νά κάνη τή Ματθίλδη γυναίκα του.

Έκείνη όμως ήταν ένα άγνό και φρόνιμο κορίτσι και δέν άκουσε τά λόγια του, αλλά διαρκώς του ζητούσε νά τήν ώδηγήση στόν πατέρα της νά τόν βοηθήση νά σβύσουν τή φωτιά και νά σώση τούς γονείς της.

— Χά, χά, χά, χά!, γέλασε σαρκαστικά ό έλεεινός κακοϋργος, ζητάς τούς γονείς σου, νώ βρίσκεσαι μέ μένα; Αυτοί πάνε, κάηκαν, τούς έκαψα νά ήσυχάσουμε από τήν ένόχλησι. Αύριο θά φύγουν και οί άλλοι. Θά πεθάνουν όλοι. Και τά διαμάντια θά μείνουν μόνον σέ μένα. Άκου; Λοιπόν, άν θέλεις τή ζωή σου, άπόψε θά γίνης γυναίκα μου.

— Χωρίς τήν εύχή του πατέρα μου; Θά άστειεύεσαι πού λές ότι κάηκαν.

— Τους έκαψα! Έγώ έβαλα τή φωτιά.

Η νύχτα ήταν πολύ σκοτεινή και ό άπαίσιος πειρατής Βάνερ δέν είδε τό μίσος πού ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό της. Και σέ μιá στιγμή πού χωρίς νά τό περιμένη ό πειρατής Βάνερ έδέχθη ανάμεσα στα μάτια μιá χούφτα χώμα. Έκλεισε τά μάτια, τάτριψε, άρχισε νά βλαστημά, αλλά όταν ξανάνοιξε τά μάτια, ή Ματθίλδη είχε χαθή μέσα σό σκοτάδι.

— Πού θά μου πάη, θά τή βρω κι’ αυτή και θά τής κόψω τό λαργγι, μουρμούρισε ό πειρατής.

Γύρισε άριστερά και τράβηξε κι’ αυτός πρós τή χαράδρα.

Η αύγή χάραζε όταν έφθασε ό πειρατής Βάνερ στή χαράδρα. Άκουσε τούς πρώτους πυροβολισμούς πού έρριχναν οί άνθρωποι του κτήματος έναντίον των γοριλλών και χαμογέλασε. Δέν παρουσιάσθηκε άμέσως, ήθελε νά φθάση στο τέλος μέ τό όπλο στο χέρι νά τούς σκοτώση κρυμμένους πίσω από κανένα βραχάκι.

Τή νύχτα όμως εκείνη ό Ταρζάν μέ τό Μπακλώρη δούλεψαν καλά.

Ο Ταρζάν έστειλε την Τσίτα νά ειδοποιήση τις μαϊμούδες νά τρέξουν νά βοηθήσουν. Ειδοποίησε τούς μικρούς άετούς και τά άλλα πουλιά νά ψάξουν νά βρούν τή Ματθίλδη και τόν Βάνερ, και νά τόν πληροφορήσουν. Τέλος κατά τήν αύγή έτρεξε κι' αυτός με τόν Μπακλώρη πρós τή χαράδρα νά βοηθήση τούς γορίλλας. Άκουσε τούς πυροβολισμούς και πάνω από τήν κορυφή ενός βράχου διέκρινε τόν μακελειό.

Ο Μπακλώρης είχε ένα όπλο, ό Ταρζάν είχε τόν τόξο του. Τέσσερα βέλη έφυγαν από τόν τόξο του Ταρζάν και τά τέσσερα βρήκαν τόν στόχο τους. Τραυμάτισαν στό χέρι τούς τέσσαρες άνθρωπους του κτήματος που πυροβολούσαν τούς γορίλλες. Έτσι οι πυροβολισμοί σταμάτησαν.

Ο πειρατής Βάνερ μόλις άκουσε νά σταματεύν οι πυροβολισμοί, βγήκε από τήν κρύπτη του, γιατί νόμισε ότι ήταν καιρός νά έπιτεθή έναντίον των λευκών νά τούς σκοτώση, αλλά δέν τούς είδε πουθενά. Είδε όμως τούς γορίλλας. Νόμισε για μία στιγμή πως ίσως νά σώθηκαν οι σφαίρες τους και άρχισε νά πυροβολή αυτός, αλλά ξαφνικά αντίκρουσε ένα πλήθος από μαϊμούδες που τόν έζωσαν. Δέν ήξερε τί νά κάνει: τούς γορίλλας νά χτυπά που πλησίαζαν, ή τις μαϊμούδες νά απομακρύνη από γύρω του; Η θέσις του κατάντηρε δύσκολη.

Ξαφνικά άκουσε μία φωνή: Ήταν ή φωνή του Νίκου Μπακλώρη:

— Κακούργε, παραδώσου ή σου φυτεύω μία σφαίρα στό κρανίο.

Άντί για άπάντησι ό Βάνερ έπυροβόλησε έναντίον του Μπα-

κλώρη. "Ένα μαϊμουδάκι όμως πού έπεφτε τή στιγμή εκείνη στόν
ώμο του. τοῦ κούνησε τὸ δπλο καί ἡ σφαῖρα ἀστόχησε. Στό ἀναμε-
ταξύ όμως ὁ Μπακλώρης τὸν τραυμάτισε στό πόδι.

Οἱ πυροβολισμοὶ σταμάτησαν. Οἱ γορίλλαι συγκεντρώθηκαν γύ-
ρω ἀπὸ τοὺς τραυματίες καί τοὺς ἐπνιξαν, γιατί εἶχαν πολλὰ θύμα-
τα νεκροῦς.

Ὁ Βάνερ, παρ' ὅλο πού τὸν πονοῦσε τὸ πόδι, πήγε νὰ δραπε-
τεύσῃ, ἀλλὰ τὸν ἔπιασε ἡ Τσίτα ἀπὸ τὸ σακκάκι καί τὸν ἔρριξε
χάμω.

Τὰ θηρία τῆς ζοῦγκλας εἶχαν λυσσάξει ἐναντίον του. Εἶδε τί
τὸν περίμενε καί ἄρχισε νὰ ζητᾷ βοήθεια.

— Εἶσαι κακοῦργος, Βάνερ, φώναξε ὁ Ταρζάν καί δέν ἀξίζει τὸν
κόπο νὰ ζήσης.

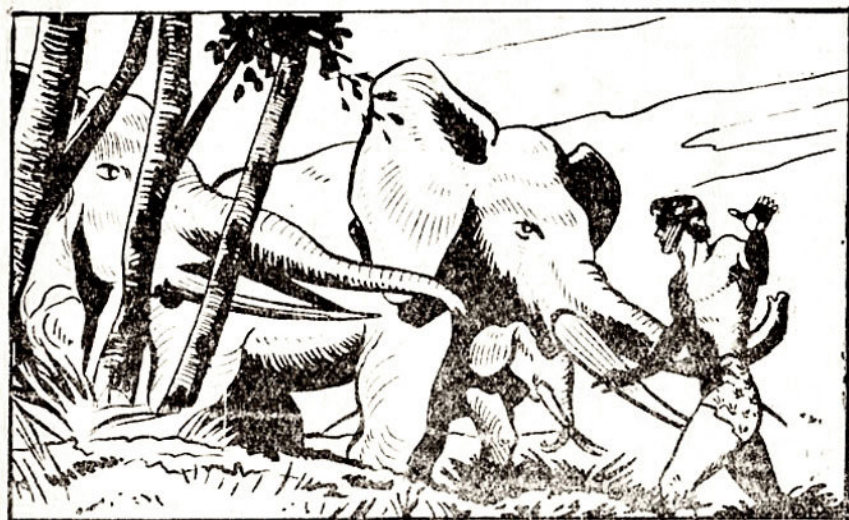
Καί τὸν ἄφησε νὰ τὸν κατασπαράξουν τὰ θηρία.

— Πᾶμε τώρα, Μπακλώρη, εἶπε ὁ Ταρζάν.

Τῇ στιγμή εκείνη εἶδαν ἕνα σύννεφο ἀπὸ πολύχρωμα πουλιὰ νὰ
συνοδεύουν τὴ Ματθίλδη.

— Μὲ συγχωρεῖς, Ταρζάν, τοῦ εἶπε, πού σοῦ κακομίλησα καί
δέν ἀνεγνώρισα τὴν καλωσύνη σου. Εἶσαι ὁ μόνος πού θὰ προστα-
τεύσῃ τοὺς καλοὺς καί θὰ ἀπονέμῃς τὴ δικαιοσύνη μέσα στὴ ζοῦ-
γκλα.

Τότε ὁ Ταρζάν τῆς ἔγνεψε καί τῆς εἶπε, δείχνοντάς της τὸν
Μπακλώρη:

— Νά, ὁ ἄνθρωπος πού σ' ἀγαπᾷ πραγματικά. Ἕνας τίμιος καὶ εἰλικρινὴς ἄνθρωπος πού θά σέ κάνη εὐτυχισμένη. Πηγαίνετε μαζί στοὺς γονεῖς σου. Σᾶς περιμένουν.

— Δὲν ἐκάηκαν;

— Ὅχι, τοὺς ἔσωσε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ Ματθίλδη ;σφιξε τὰ χέρια καὶ τῶν δύο καὶ εἶπε:

— Δὲν θάρρῃς μαζί μας, Ταρζάν;

— Ὅχι. Μὲ καλεῖ ἡ ζούγκλα μου, τὰ θηρία μου. Ἄμα τελέσετε τοὺς γάμους σας μὲ φωνάζετε νάρθῶ καὶ ἐγὼ νὰ εὐχαριστηθῶ μὲ τὴ χαρά σας.

Ὁ Μπακλώρης πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι τὴ Ματθίλδη καὶ τράβηξαν γιὰ τὸ κτῆμα τοῦ Φάν Μπόρεν.

Καὶ ὁ Ταρζάν βγάζοντας μιὰ κραυγὴ ἐνθουσιαμοῦ:

— "Αααααα! "Οοοοο! πῆδησε ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα τῆς ζούγκλας καὶ ἔφθασε στὴν καλύβη του.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Μία νέα καταπληκτικὴ περιπέτεια :

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

ΤΗΣ ΣΑΧΑΡΑΣ

ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ

ΓΟΗΣΣΑ

Είχα πάει στην παραθαλασσία εκείνη πόλι, έπειδή είχα ανάγκη ήσυχίας.

Πραγματικά, στην ήρεμη εκείνη πόλι βρήκα, ό,τι έπιθυμούσα: γαλήνη και περιωρισμένη ζωή. Οι συγκατοικοί μου στο ξενοδοχείο, ήσαν όλοι άνθρωποι περασμένης ηλικίας. Τό βράδυ, όταν συγκεντρωνόμαστε στο χώλι, οι κυρίες ήσαν φορτωμένες στα διαμαντικά.

Μέσα σ' αυτό τό περιβάλλον, έμφανίστηκε ένα πρωί μιá νέα όλομόναχη. Ήταν ώραιότατη και τόσο σοδαρή, ώστε επέβαλε τόν σεβασμό. Άπόφευγε τις συναναστροφές και γλυκειά μελαγχολία ήταν χυμένη στο πρόσωπό της.

Έδήλωσε στην διεύθυνσι του ξενοδοχείου ότι ονομάζεται Βάνδα Έλενοκάγια και ότι θα έκανε λουτρά κατά σύστασι του γιατρού της. Τη νέα αυτή την συμπάθησα άμέσως μόλις την πρωταντίκρυσα.

Ένα βράδυ άκουσα ν' άνοιγή ή πόρτα του δωματίου. Γύρισα τό κεφάλι μου και στο άνοιγμα που φωτιζόταν από τό ήλεκτρικά του διαδρόμου, είδα τη Βάνδα.

Σηκώθηκα όρθιος, άναψα τό ήλεκτρικό κι' έτρεξα κοντά της φανερά ταραγμένος. Έκείνη χλώμιασε.

— Με συγχωρείτε, κυρία, ψιθύρισε. Έκανα λάθος στην πόρτα...

Και έτοιμαζόταν νά φύγη.

Δέν την άφησα όμως. Άρχισα νά της μιλώ για τήν αγάπη μου με πάθος. Της είπα τόσα πολλά ώστε συγκινήθηκε, μου έπιασε τά χέρια και μου είπε με φωνή που έτρεμε:

— Σάς εύχαριστώ για τά καλά σας λόγια. Φαίνεστε τίμιος και ειλικρινής άνθρωπος και μπορώ νά σάς έξομολογήθω τήν αλήθεια. Τό πραγματικό μου όνομα δέν είνε Βάνδα Έλενοκάγια. Είμαι πριγκίπισσα ένός μικρού κράτους της Εύρώπης κι' άναγκάστηκε νά φύγω άπ' τήν πατρίδα μου για πολιτικούς λόγους. Ω, άν ξέρατε πόσοι έν-

θροί με κυνηγούν... Μά, ίσως νά σάς είπα περισσότερα από όσα έπρεπε, συμπλήρωσε, πιάνοντας τό κεφάλι της με τά δυό της χέρια. Ναι, σάς είπα πολλά. Χαίρετε...

Και πριν προφθάσω νά συνέλθω άπ' τήν έκπληξι μου, έφυγε τρέχοντας από τό δωμάτιο.

Τήν έπομένη δέν μπόρεσα νά συναντήσω τήν Βάνδα.

Πέρασα ακόμα μιá νύχτα ταραχής κι' άπελπισίας...

Κοντά τήν αύγή άκουσα μέσα στη βαθεία σιωπή θόρυβο δημάτων στην αύλή. Πλησίονα στο παράθυρο, έσκυψα, κύτταξα έξω και παρ' όλίγο νά ξεφώνισω από τήν κατάπληξι μου.

Είδα μιá σιλουέττα νά προχωρή πρὸς τήν πόρτα, κρατώντας μιá μεγάλη θαλίτσα στο χέρι. Ήταν ή Βάνδα.

Φόρεσα άμέσως τό σακκάκι μου, κατέδρα τέσσερα-τέσσερα τά σκαλοπάτια και τήν πρόφτασα τη στιγμή που έδγαινε από τήν πόρτα. Έκείνη ταραχτηκε στην άρχή, μά ύστερα μου είπε με μεγάλη ψυχραιμία:

— Βλέπω, ότι και σεις με κατασκοπεύετε!

— Όχι! όχι! φώναξα.

Μοϋοριξε μιá γλυκειά ματιά.

— Άφού είν' έτσι, ψιθύρισε, κάνετε μου μιá μεγάλη χάρη. Όδηγήστε με με τό αυτοκίνητό σας εκεί που θα σάς πώ.

Ύψακουσα και μετά λίγα λεπτά της ώρας, άπομακρυνθήκαμε από τό ξενοδοχείο.

— Σάς όφείλω μερικές εξηγήσεις, μου είπε τότε ή Βάνδα. Αυτή ή θαλίτσα που δλέπετε, περιέχει διπλωματικά έγγραφα μεγάλης σημασίας. Πηγαίνω λοιπόν νά τά παραδώσω σ' έναν άνθρωπο της άπολύτου έμπιστοσύνης μου, που με περιμένει στον σταθμό του Κλερμόν Φερράν. Θα φύγω μαζί του για τό Παρίσι. Θ' αφήσω τά έγγραφα σ' ένα ασφαλές μέρος και θα έπιστρέψω στο ξενοδοχείο μας. Θα ξα-

ναϊδωθούμε. Φανήκατε τόσο καλός μαζί μου.

Απορώ πώς δεν συγκρατήθηκα και δεν την αγκάλιασα. Ήμουν πιά δέβαιος πώς μ' αγαπούσε κι' εκείνη.

Όταν φθάσαμε στο Κλερμόν Φερράν, η Βάνδα έκανε από μακρυά νήμα σ' έναν παράξενο τύπο που περίμενε έξω από το σταθμό.

Η Βάνδα του έδωσε τη βαλίτσα.

Ο συνοδός της Βάνδας ανέβηκε πρώτος σ' ένα βαγόνι παίρνοντας μαζί του και την βαλίτσα. Η αγαπημένη μου, μούσφιξε με θερμότητα το χέρι, φιθύρισε «καλή αντίκριση» και ανέβηκε κι' αυτή στο βαγόνι...

Μεθυσμένος από ευτυχία, έτοιμαζόμουν να φύγω από το σταθμό για να γυρίσω στο ξενοδοχείο μου.

Ξαφνικά είδα δυο χωροφύλακες να στέκονται μπρός μου. Μě άρπαξαν και μου έκαναν σωματική έρευνα, παρά τις διαμαρτυρίες μου. Κατόπιν μ' ώδηγησαν στο τμήμα, όπου πληροφορήθηκα ότι υπήρξα συνένοχος μιάς λωποδυτρίας, της Σιμόνης Λαβό, η οποία είχε παρουσιασθή στο ξενοδοχείο με το όνομα Βάνδα Έλενσκάγια.

Η βαλίτσα, αντί των περιφύμων διπλωματικών, έγγραφων, περιείχε τα διαμαντικά των πλουσιωτέρων πελατριών του ξενοδοχείου. Ή... γοητευτική «πριγκήπισσα» βρήκε την ευκαιρία, όταν πηγαίναμε στον σταθμό, να μου κλέψη το ρολόι μου και το πορτοφόλι μου!...

ΠΙΕΡ ΜΟΥΛΟΥΑΚ

ΠΡΟΣΟΧΗ!
ΤΗΝ
20ΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΗΜΕΡΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΘΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ
ΣΤΟ 4ΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ
ΕΡΓΟ ΜΕ ΤΟΝ
ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ
ΤΗΣ ΖΑΧΑΡΑΣ

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ

Αγαπητοί μας φίλοι,
και φίλοι της Ζούγκλας,
Ευχαριστούμε για την υποστήριξη που προσφέρατε στο περιοδικό μας, που είναι και δικό σας περιοδικό, γιατί κάτι τέτοιο δεν έχει εκδοθή ποτέ άλλοτε στην Ελλάδα.

Βρήκατε, επιτέλους, τον Ταρζαν που γνωρίζετε. Τον αγνό Ταρζαν, το παιδί της Ζούγκλας, όπως είναι στην πραγματικότητα, και όχι τον ψεύτικο, τον φτιασισμένο, τον έκφυλο, τον εγκληματία, τον κακό, όπως τον κατάντησαν διάφοροι επιφυλλιδογράφοι διά λόγους κερδοσκοπικούς. Δεν είναι μόνον ψεύτικος ο Ταρζαν σ' αυτά τα αναγνώσματα, αλλά και οι χώρες και τα όνοματά, και η ζωή. τὰ ήθη και έθιμα, όλα ψεύτικα.

Δεν επιμένουμε περισσότερο. Αύτο θα το καταλάβετε άμέσως μόλις διαβάσετε τον Ταρζαν, που σας δίνουμε έμεις. Γι' αυτό σκεφθήκαμε πώς πρέπει να κρατήσωμε και μιὰ άμυνα, κατά το σύστημα Ταρζαν, εναντίον όλων αυτών των ψευδολογιών. Θα ιδρύσετε ομάδες «ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ», μ' ένα άρχηγό σέ κάθε συνοικία και περιφέρεια. Θα μάς τον υποδείξετε και θάρη στα Γραφεία μας 10—12 π.μ. να συνεννοηθί μαζί μας ή θα μάς γράψετε οι εύρισκόμενοι στην Έπαρχία. Οι ομάδες «ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» θ' αποτελέσουν μιὰ Ένωσι άμύνης και ψυχαγωγίας: Έκδρομές, συγκεντρώσεις, εορτές. Καί τὰ μέλη της θα έχουν πολλά όφελήματα. Οργανωθήτε, λοιπόν, σέ ομάδες «ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» το ταχύτερο. Έλάτε να μάς δρήτε ή γράψτε μας.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

**Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΑΛΛΑ
ΝΤΟΥΝ — ΜΠΟΥ
ΜΠΟΥ — ΝΤΟΥΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ**

ΑΠΟ ΝΑΥΟΓΟΙ ...ΒΑΣΙΛΕΙΣ!

Πολλοί είνε οί Εύρωπαίοι πού άνε-
κνήρυχθησαν από τούς άγρίους βασι-
λείς.

Μερικών μάλιστα οί απόγονοι βασι-
λεύουν ακόμα σέ πολλές άγριες φυλές
τής Άφρικής καί τής Άσίας. Οί πε-
ρισσότεροι άπ' αυτούς τούς τυχερούς
Εύρωπαίους ήσαν κατ' άρχάς ναυαγοί.
Καί, δίχως νά τώ φανταστούν φυσικά,
κατέληξαν άργότερα νά γίνουν βασι-
λείς.

Θά σάς αναφέρουμε μερικά παρα-
δείγματα:

Ο πλοίαρχος Τζέιμς Μπίλ, π.χ., ό
όποίος έγινε ναυτικός σέ ηλικία 12 χρο-
νών, κατώρθωσε έπειτα από όχτώ χρό-
νια νά κυβερνώ ένα θρίκι. Ήταν μικρό-
σωμος καί φαινόταν σάν παιδί.

Σ' ένα του ταξίδι στά δυτικά παρά-
λια τής Άφρικής, ό πλοίαρχος αυτός,
ό όποίος ήταν τυχοδιωκτικός τύπος,
έγκατέλειψε τώ θρίκι μέ τώ πλήρωμά
του στήν τύχη του καί αποδιδάχτηκε
τήν νύκτα στήν Άφρικανική ακτή...

Έκτοτε τά ίχνη του έξαφανίστηκαν.
Τόν παρασμένο όμωσ χρόνο — τώ πα-
ραπάνω έπεισόδια είξε συμβή πρό μιάς
δεκαετίας — όταν ή άκολουθία του
πρίγκηπος τής Ουαλλίας έπεσκέφθηκε
τίς διάφορες άγριες φυλές πού τελο-
ύσαν υπό τήν κηδεμονία τής Μεγάλης
Βρεταννίας, στήν κατασκήνωσι μιάς έξ
αυτών — τής φυλής τών Μπενίνων —
άκουσε, κατάπληκτος, ό πρίγκηψ τόν
βασιλιά τους νά τού μιλή άγγλικά, κι'
έν συνεχεία νά τού κάμει γνωστόν ότι
όχι μόνον είνε ύπκόός του, αλλά καί
συμπατριώτης του.

Ο βασιλιάς αυτής τής φυλής ήταν
ό μικρόσωμος πλοίαρχος Τζέιμς
Μπίλ!

Έδώ καί 50 χρόνια κάποιος Δαυίδ
Ο' Κήφ από τήν Ίρλανδία περιπλέον-

τας μ' ένα καράβι τίς νήσους Καρολί-
νες, θρέθηκε ναυαγός σ' ένα από αυτά
τά νησιά, τά όποία κατοικούντο τότε
από καννιβάλους.

Κατ' άρχάς οί άγριοι, μόλις τόν εί-
δαν, έδειξαν τίς... καννιβαλικές διαθέ-
σεις των καί όλίγου δείν νά τόν κατα-
βροχήσουν καί νά θρῆ τάφο μέσα στά
στομάχια των.

Εύτυχώς είχε μαζί του μερικά όπλα
καί φάρμακα, μέ τά όποία κατώρθωσε
νά κόψη τήν όρεξι τών άγρίων, πού εί-
χαν γιά... τώ τομάρι του. Κοντολογής
χάρis σέ μερικούς πυροβολισμούς πού
έριξε, άπόχτησε μεγάλη ίσχύ μεταξύ
τους. Παντρεύτηκε τήν κόρη τού άρχη-
γου τους καί όταν αυτός πέθανε, ό Ίρ-
λανδός τόν διεδέχθη στόν θρόνο.

Μέ τόν καιρό ή νήσος αυτή κατεκτη-
θη από τούς Άγγλους καί οί άγριοι
υπό τήν άρχηγίαν τού Δαυίδ Ο' Κήφ,
άφού στήν άρχή πρόβαλλαν μιά μικρή
άντιστάσι, ύποτάχθηκαν κατόπιν.

Πρίν πέντε χρόνια, ό βασιλιάς τους
αυτός, έπισκέφθηκε τώ Λονδίνο! Οί έ-
πίσημοι τούκαναν λαμπρή ύποδοχή κι'
έμεινε στήν άγγλική πρωτεύουσα, ώς
φιλοξενούμενος τής υβερνήσεως, επί έ-
να μήνα.

Κατόπιν έπέστρεψε στό βασιλείο
του όπου άσκει ακόμα τά βασιλικά
καθήκοντά του.

Σήμερα είνε ηλικίας 75 έτών.

Όταν ό μεγάλος φυσιοδίφης Κά-
"Όταν ό μεγάλος φυσιοφίδης Κάρο-
λος Ντάρβιν, έπισκέφθηκε τώ 1827 τίς
νήσους Κοκός, εκεί γνωρίστηκε μέ κά-
ποιον Άγγλο, Τζών Τσένι Ρός, ό ό-
ποίος κυβερνούσε όλες τίς φυλές τών
Ιθαγενών.

Έκτοτε στόν θρόνο τόν διεδέχθη-
σαν, όταν πέθανε, ό γυιός του καί ό
έγγονός του, ό όποίος ακόμα βασι-
λεύει.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΗΣΑΝ

Ζητείστε τα από τά περίπτερα.

Τά ποδοσφαιρικά τραγούδια τού 1950
τών θρυλικών όμάδων Όλυμπιακού - ΑΕΚ
Παναθηναϊκού (σέ γνωστούς σκοπούς).

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ο γύρος του κόσμου

Ο γύρος του κόσμου, που είχε σήμερα ζήτημα ολίγων ημερών χάρις στο αεροπλάνο, πρό εκατό ακόμη έτων ήταν κάτι το ανέφικτο, το απραγματοποίητο, κάτι που ούτε το φανταζόταν καν κανείς.

Η πραγματοποίησι του αθλου αυτού, που λέγεται «γύρος του κόσμου» δεν άρχισε παρά μόλις κατά τα τέλη του 19ου αιώνας.

Ο πρώτος άνθρωπος που έτεχειρήσει να πραγματοποιήσει το ως τότε όνειρο, τον γύρον του κόσμου, ήταν μια Αμερικανίς, δημοσιογράφος, η μίς Μπλάυ. Η γυναίκα αυτή αναχωρώντας από την Νέα Υόρκη στις 14 Νοεμβρίου 1889 επέστρεψε σ' αυτήν στις 25 Ιανουαρίου 1890. Είχε δηλαδή κατορθώσει να κάνει τον γύρο του κόσμου μέσα σε 72 ημέρες, 6 ώρες και 11 λεπτά για την ακρίβεια, αφού είχε διατρέξει περί τα 42.000 χιλιόμετρα, κάτι δηλαδή παρά πάνω από το μήκος του Ισημερινού της γης.

Το 1907 ο Άγγλος συνταγματάρχης Μπύρνλεϋ Κάμπελ, κατόρθωσε να κάνει τον γύρο του κόσμου μέσα σε 40 ημέρες και 19½ ώρες. Το 1911 ο Γάλλος δημοσιογράφος Ταγκερσμίτ έκανε τον γύρο του κόσμου κατά μιά ημερά ολιγώτερη από 8,τι ο Κάμπελ. Έδω άξιζει να σημειωθεί ότι αυτό το ταξίδι του γύρου του κόσμου, στοίχισε στον Ταγκερσμίτ μόνο 6.060 φράγκα! Όπως δλέπετε εκείνη την εποχή δεν ήταν και τόσο ακριβά το ταξίδι.

Πολύ γρήγορα όμως χάρις στα νεώτερα μεταφορικά μέσα—μεγάλα υπερωκεάνεια, αεροκίνητα, αεροπλάνα—ο χρόνος που απαιτείτο για τον γύρο του κόσμου ελαττώθηκε κατά πολύ.

Έτσι το 1926 ο Αμερικανός Λίντον Ουέλς κάνει τον γύρο του κόσμου μόνο μέσα σε 28 μέρες.

Το 1930 διάφοροι αεροπόροι καταφέρνουν να κάνουν τον γύρο του κόσμου μέσα σε 20 μόνο μέρες, ρεκόρ όμως που πήρε το αεροπλοίο «Κόμης Ζέπελιν» που έκανε τον γύρο του κόσμου μέσα σε 12 μόνο μέρες!

Από καιρό τώρα ο Γάλλος αεροπόρος Βίλλυ Πόστ έτοιμαζόταν να κάνει

τον γύρο του κόσμου με το αεροπλάνο του. Ίσχυριζόταν μάλιστα πως αυτή την φορά ο γύρος του κόσμου θα γινόταν μόνο μέσα σε 5 μέρες. Δυστυχώς δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει τα όνειρά του γιατί σκοτώθηκε κατά την διάρκειαν μιάς πτήσεώς του.

Όπως πιστεύουμε ότι δεν θ' άργήσει ναρθη εποχή που ο γύρος του κόσμου θα είναι για τους απογόνους, 8,τι είναι για μās σήμερα ένας περίπατος στο... Ζάππειο.

Ο έντομοφάγοι

Ο Ιλίδιγκτον, διηγείται στο διδλίο των ταξιδίων του πως στις όχθες της λίμνης Ταγκανίκα οι νέγροι τρώγουν με εξαιρετικό γούστο τα κουνούπια με τα όποια παρασκευάζουν ειδικές πητες! Στην Άβυσηνία επίσης οι κάτοικοι τρώγουν σχεδόν όλα τα έντομα όσον βρίσκονται στο πρώτο στάδιο της αναπτύξεώς των. Όλως διόλου εξαιρετικώς αγαπούν τις ακρίδες, έντομα που υπάρχουν κατά χιλιάδες και στους ίδιούς μας κάμπους.

Ας δώσουμε τώρα μιά ματιά και στην Άσία. Στο Σιάμ και στη Νότιο Κίνα μαγειρεύουν με λάδι καρυδιάς, τους μεταξοσκώληκας, οι όποιοι σερβίρονται σ' όλα τα άριστοκρατικά τραπέζια των χωρών αυτών. Πολλές φορές μάλιστα ξηραίνουν στον ήλιο αυτά τα πολύτιμα ζώα κι' ύστερα τα κοπνίζουν κάνοντάς τα σκόνη, που άποτελει άργότερα ένα νοστιμώτατο καρίκευμα για όλες τις σάλτσες με τις όποιες περιχύνουν το ρύζι, το κατ' έξοχήν φαγητό τους.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»

Παοακαλούνται οι ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» όπως έπιδλέπουν τα περίπτερα. Όπου δεν υπάρχει το περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνάτε άμέσως σ' ένα από τους δύο κάτωθι αριθμούς 54.582 ή 52.361 και είδοποιήστε τους ότι το τάδε περίπτερο επί της όδου τάδε και έναντι του αριθμού τάδε, δεν έχει φύλλα, ή δεν τους πήγαν και να στείλουν άμέσως.

O TAPZAN

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Η γυναίκα στην Κίνα έθεωρείτο από τα πιο παλιά χρόνια κατώτερη σωματικά και ψυχικά από τον άντρα.

Η γέννησις ενός κοριτσιού έθεωρείτο σαν μία μεγάλη συμφορά για την οικογένεια και σαν κατάρτα του Θεού.

Η Ίερά Βίβλος των Κινέζων λέει: «Όταν γεννιέται κόρη, πρέπει να την τυλίγουν σε κοινά σπάργανα και να δάζουν κοντά της ένα κεραμίδι. Τίποτα καλό και τίποτα κακό δεν υπάρχει σ' αυτήν. "Ας μάθη λοιπόν πώς φτιάχνεται το κρασί και πώς ψήνονται τα φαγητά και το ψωμί. Αυτά είναι τα μόνα που πρέπει να γνωρίζει και τα μόνα με τα οποία να ασχολείται».

Η γυναίκα στην Κίνα ήταν πάντα τελείως υποταγμένη στον άντρα. Κόρη άνηκε στους γονείς της, σύζυγος ήταν δούλη του άντρου της και χήρα ώφειλε να υπακούει και να υπηρετεί τους συγγενείς του συζύγου της.

Κυριώτερα καθήκοντά της ήταν να είναι σιωπηλή, ήσυχη, αγαθή και να τρέφει αγάπη και προθυμία στην εργασία.

Η πολυγαμία επιτρεπόταν πάντοτε στην Κίνα. Υπήρχε όμως μία μόνο νόμιμος και επίσημος σύζυγος. Οι άλλες ήταν δευτερεύουσες.

Το διαζύγιο επιτρεπόταν πάντα και τόσο ο άντρας όσο και η γυναίκα ενώπιον του δικαστηρίου είχαν τα ίδια δικαιώματα και έθεωρούντο απολύτως ίσοι.

Οι γονείς των νεονύμφων στην Κίνα έτιμωρούντο με βαρύτατες ποινές αν πρό του γάμου δεν ανέφεραν όλα τα ελαττώματα των παιδιών τους.

Σήμερα όλα αυτά δεν υπάρχουν πια στην Κίνα — στις μεγάλες πόλεις τουλάχιστον — και οι Κινέζες έχουν στην Κοινωνία την ίδια θέση που έχουν και οι γυναίκες των πολιτισμένων χωρών.

ΛΑΪΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΙΝΔΙΑΝΙΚΑ

Φτωχός είναι όχι εκείνος που δεν έχει πλούτη, γιατί ο πλούτος δεν είναι ασφαλής. Φτωχός είναι εκείνος που δεν έμαθε ούτε τέχνη, ούτε επιστήμη καμιά.

—Τρία πράγματα πρέπει να αποφεύγει κανείς: να περνάει μεγάλο ποτάμι κολυμπώντας, να μάχεται με τον δυνατότερό του και να έχθρεύεται με τον καλλίτερο

στη Ζούγκλα

ΤΟ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Ο πρώτος Ευρωπαίος που είδε λάστιχο ήταν ο Κολόμβος. Το χρησιμοποιούσαν οι ιθαγενείς της Χαϊτής σε μικρές μπάλλες, με τις οποίες έπαιζαν ακριβώς όπως τα παιδιά μας με τα τόπια.

Το 1770, το κόκκινο λάστιχο — το μόνο γνωστό ως τότε είδος θεωρείτο σαν κάτι το περίεργο και δυσχερές και στοίχιζε ένα σελλίνι το κυδικό χιλιοστόμετρο. Οι πρώτοι άκατέργαστοι δάλοι καουτσούκ (το οποίο οι ιθαγενείς της Αμερικής πρόφεραν Κότσουκ) έφτασαν στην Αγγλία το 1820.

Μία καλοκαιρινή νύχτα, εδώ και 56 χρόνια, ένα ωραίο άμαξι, φορτωμένο με τρία μυτηνιόδη σακιά, περνούσε τις πύλες του Κιού Γκόρντεν, στο Λονδίνο. Αυτό το φορτίο, που περιείχε σπόρους φυτών καουτσούκ, τελείως άγνωστος στην Ευρώπη τότε, είχε μεταφερθεί λαθρεμπορικώς από την Βραζιλία απ' τον σέρ Χένρυ Γουίγκμαν.

Ο άνθρωπος αυτός κατώρθωσε με κίνδυνο της ζωής του να περάσει μαζί με τον θησαυρό του μπρος από τα μάτια καταδωκτικών πλοισαριών.

Ο σπόρος του καουτσούκ είναι πολύ εύπαθής. Ο Γουίγκμαν ωστόσο, έπειτα από δέκα πέντε μέρες στην επιφάνεια του εδάφους να κάμουν την εμφάνισή τους 2.500 βλαστάρια.

Τα βλαστάρια αυτά έπρεπε να μεταφερθούν άμέσως και να μεταφυτευθούν σε θερμά κλίματα γιατί αλλιώς θα καταστρέφονταν.

Δυστυχώς όμως απ' τα 2.500 βλαστάρια που μετανάστευσαν μόνον τα έφτα έφτασαν αβλαβώς στον τόπο του προορισμού των — την Δυτική Αφρική και την Μαλαισία.

Απ' αυτά, λοιπόν, τα έφτα βλαστάρια προέρχονται σήμερα οι άπειранτες φυτείες του καουτσούκ που καλύπτουν 3.000.000 στρέμματα σε όλη την Βρετανική Αυτοκρατορία.

ΓΝΩΜΙΚΑ

—Τους υπηρέτες σου τους γνωρίζεις στη δουλειά τους· τους συγγενείς και τους φίλους σου στην δυστυχία σου και την γυναίκα σου όταν χάσης τα πλούτη σου.

—Δεν υπάρχει άνεσις στον κακόν άνθρωπο, αγάπη στην κακία γυναίκα και πίστη στον κακό φίλο.

ΜΕ ΙΟΥΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΣΥΖΥΓΟΥΣ

Η Μαίτζυ Χάστινγκς, μιά νέα, ωραία και γαλανομάτα Άμερικανίδα, πρώην δακτυλογράφος, που υπηρετούσε στο στρατό με βαθμό δεκανέως, θά μπορούσε, αν ήθελε, να γίνει ή... σουλτάνα ενός ανδρικού χαρεμιού από 15 ή περισσότερους μαύρους συζύγους! Άφισε όμως να χαθή αυτή... η ευκαιρία, ίσως γιατί δεν την ενθουσίαζε η ιδέα να περάσει την υπολοιπή ζωή της στη ζουγκλα της Νέας Γουίνεας!...

Ας ιδούμε πώς της συνέβη η μυθιστορηματική αυτή περιπέτεια. Η καταστροφή του αεραπλάνου με το οποίο ταξίδευαν η Μαίτζυ και δυο αεροπόροι Άμερικανοί, ανάγκασε και τους τρεις να πέσουν με αλεξίπτωτα στην περιοχή Σαγκριλά της Νέας Γουίνεας, όπου κατοικούσαν ιθαγενείς της φυλής Παπούα.

Άφου προχώρησαν λίγη ώρα μέσα στη ζουγκλα, έφτασαν σ' ένα ξέφωτο, όπου υπήρχαν κάμποσες καλύδες τριγυρισμένες μ' ένα ψηλό φράχτη, πάνω στον όποιον φρουρούσαν ωπλισμένοι μαύροι. Η μιά απ' τις καλύδες ήταν μεγαλύτερη. Σ' αυτήν λοιπόν κατοικούσε μιά εύσωμη και αρκετά έλκυστική γυναίκα, δείγμα της θηλυκής αριστοκρατίας των Παπούα και στις μικρότερες, που περιτριγύριζαν την πρώτη έμεναν οι 15 άνδρες που αποτελούσαν το χαρέμι της! Η κατάσταση των μονογατιών που συνέδεαν καθ' μια μικρή καλύδα με την κεντρική, έδειχνε καθαρά ποιοι απ' τους συζύγους ήσαν οι πιο εύνοούμενοι. Πάντως, σέ κανένα απ' αυτά τα μονοπάτια... δεν είχε φτυρώσει χορτάρι!...

Θα κάνουμε εδώ μιά μικρή παρέκβασι. Όπως έχουμε γράψει και άλλοτε, σέ διάφορα μέρη της Άσίας, ισχύει το σύστημα της «πολυανδρίας». Μιά γυναίκα δηλαδή έχει πολλούς νομίμους συζύγους συγχρόνως. Μ' αυτόν τον τρόπο στο Θιβέτ, απ' όπου προήλθε το έθιμο της πολυανδρίας, προσπαθούν να ελατώσουν τις γεννήσεις, γιατί οι άνθρωποι εκεί είνε μακρόβιοι και τὰ τρόφιμα λιγοστά. Πολύς γυναικες μένουν αναγκαστικώς ανύπανδρες και συνεπώς δεν γίνονται μητέρες.

Η Μαίτζυ Θάστινγκς λοιπόν και οι σύντροφοί της έγιναν δεκτοί φιλικώτατα απ' τη «βασίλισσα», κι' απ' τον υπ' αριθ 1 συζυγό της, που είχε τον τίτλο του «βασίλεως». Φιλοξενήθηκαν στο χωριό τους επί 47 ημέρες.

Μιά μέρα, που η νέα είχε πάει να επισκεφθῇ τη «βασίλισσα», έτυχε να βγάλῃ

απ' την τσέπη της ένα χτενάκι για νὰ χτενίσῃ τὰ μαλλιά της. Η «βασίλισσα» ενθουσιάστηκε. Δεν είχε ξαναῖδῃ ποτέ χτένι, ούτε είχε χρησιμοποιήσει κάτι ανάλογο. Τόσο αὐτὴ όσο κι' οἱ ὑπηκόοί της κύτταζαν μαγεμένοι τὴν Ἀμερικανίδα, ἡ ὁποία θέλοντας νὰ τοὺς καλοπιάσῃ ἐξακολούθησε νὰ χτενίζεται ὡς πὺν πόνεσε τὸ χέρι της! Ἐπειτα ἔδωσε τὸ χτένι στὴ «βασίλισσα». Ἐκείνη δὲν θέλησε νὰ χτενίσῃ τὰ δικά της μαλλιά, ἀλλὰ μόνο τῆς Μαίτζυ.

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ

Πολλά χρόνια πρὶν ἕνας Γάλλος ἐξισωματικός, ὁ Ζεράρ Ντουρά, διεταχθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησί του νὰ πᾶν νὰ κἀν μιά ἐξερεύνησι στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Ἀφρικῆς. Ἦταν νιόπαντρος καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὴ γυναίκα του, τὴν ἔπρεπε μαζί του. Μέσα στὴν ἀπέραντη ἔρημο, ἔπειτα στὰ παρθένα δάση ποὺ πέρασαν, διεκινδύνευαν τὴ ζωὴ τους. Πάλαιψαν μὲ ὅλα τ' ἀγρία θηρία τῆς Ζουγκλάς, ὡς τοῦ μιά μέρα οἱ μαύροι καὶ οἱ ὀδηγοὶ ποὺ συνάδευσαν τὸν ἀξιωματικὸ Ντουρά, βρέθηκαν μπρὸς σ' ἕνα πλῆθος ἐλέφαντες ποὺ ἤρχοντο ἐναντίον τους. Ὅταν οἱ ἐλέφαντες πέρασαν, ὁ Ντουρά εἶχε χάσει τὴ γυναίκα του. Τὴν ἀναζητήσε μὰ δὲν τὴ βρῆκε, κι' ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ με τὴν ψυχὴ θλιμμένη, ἀπογοητευμένος. Ἡ γυναίκα του ὅμως εὐτυχὸς διεσώθη ἀπὸ τοὺς γορίλλας, οἱ ὁποῖοι τὴν πῆγαν σ' ἕνα ἐπιστήμονα ἱατρό. Αὐτὸς ζῶσε πολλὰ χρόνια πρὶν μέσα στὴ Ζουγκλα κι' εἶχε ὀργανώσει τὴν πολιτεία τῶν Γορίλλων, ὡς μιά συνοικία Ἀνθρώπων. Ἀνέμεσα σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία τῶν Γορίλλων καὶ μὲ τὴν προστασία τοῦ ἐπιστήμονος γεννήθηκε ἀπὸ τὴ γυναίκα τοῦ Ντουρά ἕνα παιδί, τὸ ὁποῖον οἱ μαύροι πίστευαν ὅτι ἦταν γυιὸς Γορίλλα, γι' αὐτὸ τὸν ἔλεγαν καὶ «Ντοῦν-μπου-μπου-Ντοῦν». Τὸ παιδί μεγάλωσε, ἔγινε ἄντρας, ἀλλὰ μιά μέρα, τὴ φροντίδι τοῦ ἐπιστήμονος, γύρισαν ξανὰ ὅλοι στὴν Εὐρώπη. Ἦρθε ὁ Ντουρά καὶ πῆρε τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του.

Αὐτὸς εἶνε ὁ Γυιὸς τοῦ Γορίλλα ποὺ τὸν πιάνουν οἱ νεστολγίες καὶ ξαναγυρίζει μιά μέρα στὴ Ζουγκλα καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ γίνεται ἀντίπαλος τοῦ ΤΑΡΖΑΝ.

ΜΕ ΙΟΥΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΣΥΖΥΓΟΥΣ

Η Μαίτζυ Χάστινγκς, μιά νέα, ωραία και γαλανομάτα Άμερικανίδα, πρώην δακτυλογράφος, που υπηρετούσε στο στρατό με βαθμό δεκανέως, θά μπορούσε, αν ήθελε, να γίνει ή... σουλτάνα ενός ανδρικού χαρεμιού από 15 ή περισσότερους μαύρους συζύγους! Άφισε όμως να χαθή αυτή... η ευκαιρία, ίσως γιατί δεν την ενθουσίαζε η ιδέα να περάσει την υπολοιπή ζωή της στη ζουγκλα της Νέας Γουίνεας!...

Ας ιδούμε πώς της συνέβη η μυθιστορηματική αυτή περιπέτεια. Η καταστροφή του αεραπλάνου με το οποίο ταξίδευαν η Μαίτζυ και δυο αεροπόροι Άμερικανοί, ανάγκασε και τους τρεις να πέσουν με αλεξίπτωτα στην περιοχή Σαγκριλά της Νέας Γουίνεας, όπου κατοικούσαν ιθαγενείς της φυλής Παπούα.

Άφου προχώρησαν λίγη ώρα μέσα στη ζουγκλα, έφτασαν σ' ένα ξέφωτο, όπου υπήρχαν κάμποσες καλύδες τριγυρισμένες μ' ένα ψηλό φράχτη, πάνω στον όποιον φρουρούσαν ωπλισμένοι μαύροι. Η μιά απ' τις καλύδες ήταν μεγαλύτερη. Σ' αυτήν λοιπόν κατοικούσε μιά εύσωμη και αρκετά έλκυστική γυναίκα, δείγμα της θηλυκής αριστοκρατίας των Παπούα και στις μικρότερες, που περιτριγύριζαν την πρώτη έμεναν οι 15 άνδρες που αποτελούσαν το χαρέμι της! Η κατάσταση των μονογατιών που συνέδεαν καθ' μια μικρή καλύδα με την κεντρική, έδειχνε καθαρά ποιοι απ' τους συζύγους ήσαν οι πιο εύνοούμενοι. Πάντως, σ' κανένα απ' αυτά τα μονοπάτια... δεν είχε φτυρώσει χορτάρι!...

Θα κάνουμε εδώ μιά μικρή παρέκβασι. Όπως έχουμε γράψει και άλλοτε, σ' διάφορα μέρη της Άσίας, ισχύει το σύστημα της «πολυανδρίας». Μιά γυναίκα δηλαδή έχει πολλούς νομίμους συζύγους συγχρόνως. Μ' αυτόν τον τρόπο στο Θιβέτ, απ' όπου προήλθε το έθιμο της πολυανδρίας, προσπαθούν να ελατώσουν τις γεννήσεις, γιατί οι άνθρωποι εκεί είναι μακρόβιοι και τα τρόφιμα λιγοστά. Πολύς γυναικες μένουν αναγκαστικώς ανύπανδρες και συνεπώς δεν γίνονται μητέρες.

Η Μαίτζυ Θάστινγκς λοιπόν και οι σύντροφοί της έγιναν δεκτοί φιλικώτατα απ' τη «βασίλισσα», κι' απ' τον υπ' αριθ 1 συζυγό της, που είχε τον τίτλο του «βασίλεως». Φιλοξενήθηκαν στο χωριό τους επί 47 ημέρες.

Μιά μέρα, που η νέα είχε πάει να επισκεφθ' τη «βασίλισσα», έτυχε να βγάλη

απ' την τσέπη της ένα χτενάκι για να χτενίσ' τα μαλλιά της. Η «βασίλισσα» ενθουσιάστηκε. Δεν είχε ξαναϊδ' ποτέ χτένι, ούτε είχε χρησιμοποιήσει κάτι ανάλογο. Τόσο αυτή όσο κι' οι ύπηκοοί της κύτταζαν μαγεμένοι την Άμερικανίδα, ή όποια θέλοντας να τους καλοπιάση εξακολούθησε να χτενίζεται ως που πόνεσε το χέρι της! Έπειτα έδωσε το χτένι στη «βασίλισσα». Εκείνη δεν θέλησε να χτενίσ' τα δικά της μαλλιά, αλλά μόνο της Μαίτζυ.

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ

Πολλά χρόνια πριν ένας Γάλλος εξισωματικός, ο Ζεράρ Ντουρά, διεταχθή από την Κυβέρνησή του να πάει να κάνει μιά εξερεύνησι στα νοτιοδυτικά της Άφρικής. Ήταν νιόπαντρος και για να μην αποχωρισθ' από τη γυναίκα του, την πήρε μαζί του. Μέσα στην απέραντη έρημο, έπειτα σ'α παρβένα δάση που πέρασαν, διεικνύνονταν τη ζωή τους. Πάλαιψαν με όλα τ' άγρια θηρία της Ζουγκλας, ως που μιά μέρα οι μαύροι και οι άδηνγοι που συνάδεσαν τον αξιωματικό Ντουρά, βρέθηκαν μπρος σ' ένα πλήθος ελέφαντες που ήρχοντο έναντίον τους. Όταν οι ελέφαντες πέρασαν, ο Ντουρά είχε χάσει τη γυναίκα του. Την αναζητήσε μ'α δεν τη βρήκε, κι' έφυγε από την Άφρική με την ψυχ'η θλιμμένη, απογοητευμένος. Η γυναίκα του όμως εύτυχ' διεσώθη από τους γορίλλας, οι όποιοι την πήγαν σ' ένα έπιστήμονα ιατρό. Αυτός ζούσε πολλά χρόνια πριν μέσα στη Ζουγκλα κι' είχε οργανώσει την πολιτεία των Γορίλλων, ως μιά συνοικία Άνθρώπων. Άντα μέσα σ' αυτή την κοινωνία των Γορίλλων και με την προστασία του έπιστήμονος γεννήθηκε από τη γυναίκα του Ντουρά ένα παιδί, το όποιον οι μαύροι πίστευαν ότι ήταν γυιός Γορίλλα, γι' αυτό τον έλεγαν και «Ντούν-μπου-μπου-Ντούν». Το παιδί μεγάλωσε, έγινε άντρας, αλλά μιά μέρα, τη φροντίδι του έπιστήμονος, γύρισαν ξανά όλοι στην Εύρώπη. Ήρθε ο Ντουρά και πήρε τη γυναίκα του και το παιδί του.

Αυτός είναι ο Γυιός του Γορίλλα που τον πιάνουν οι νεστολγίες και ξαναγυρίζει μιά μέρα στη Ζουγκλα και χωρίς να τ'ο θέλ' γίνεται αντίπαλος του ΤΑΡΖΑΝ.

Τρία Έλληνόπουλα ΔΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

Πράγματι κάτι πλοiάρια είχαν πλησιάσει στ' ανοιχτά και διέγραφαν κύκλο γύρω τους.

— Νά κάνωμε τὸ σταυρὸ μας;

— Ὁχι, ἀκόμη εἶπε ὁ Μηχανέας.

Ὁ Λιμαδόρος διηθύνε τὸ δενζινό-πλοιο, τώρα ἀνάμεσά τους.

Τώρα διέκριναν πολὺ καλὰ. Κάθε πλοiάριο ἀπ' αὐτά, καὶ ἦσαν καμμιά εἰκοσαρία, περιεῖχε δέκα ἄνδρες, κάτι ὑψηλосώμους, γυμνοὺς ὡς τὴ μέση μὲ μελαψὸ κορμί.

Στὰ χέρια τους βαστοῦσαν ὅπλα.

— Καὶ μεῖς δὲν ἔχομε οὔτε σουγιά.

— Τὶ νὰ τὸν κάνωμε, ρὲ Μηχανέας;

— Νά πεθάνωμε ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Ξαφνικὰ ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ σὲ καθαρή Γαλλικὴ γλῶσσα.

— Ποιὸς εἶνε ὁ καπετάνιος;

— Τὶ λέει, ρὲ Μηχανέας;

— Ζητᾷ τὸν καπετάνιο.

— Ἀπαντήσατε, ἐπανελάβε ἡ φωνὴ Ἀπαντήσατε ἡ πυροβολοῦμε.

— Ἐγὼ εἶμαι, ἀπάντησε ὁ Μηχανέας. Τὶ θέλετε, κρατιεῖ καὶ ἰσχυρὲ γίγαντα τῆς ἐρήμου;

— Δὲν εἶμαι γίγας τῆς ἐρήμου. Εἶμαι Ριφανός. Ξαίρετε τί πᾶ νὰ πῇ Ριφανός.

— Ὁχι, δὲν ἀκούσα ποτὲ στὴ ζωὴ μου τέτοιο ὄνομα.

— Τὸ ξέρω ὅμως ἐγὼ, ψιθύρισε ὁ Λιμαδόρος.

— Καὶ τ' εἶναι δρὲ Λιμαδόρος;

— Οἱ χειρότεροι λειστοπειραταὶ τοῦ κόσμου. Δὲν ἔχεις ποτὲ σου ἀκούσει γιὰ τοὺς πειρατὰς τοῦ Ρίφ; Αὐτοὶ ἔχουν τρομοκρατήσει ὅλες τὶς μεγάλες δυνάμεις τοῦ κόσμου.

— Κ' ἐμεῖς τί τοὺς φταίμε;

— Ρῶτα νὰ στὸ πῇ.

Ἡ φωνὴ συνέχισε.

— Παραδοθεῖτε ἀμέσως, δίχως νὰ φέρετε ἀντίστασι.

— Μὰ ἐμεῖς δὲν ἐφέραμε καμμιά ἀντίστασι. Ἰσα, ἴσα πού ἐρχόμαστε νὰ κάνωμε ἐπίσκεψι στὴν ὠραία σας χώρα. Εἴμεθα τρία φτωχὰ Ἑλληνόπουλα, πού τὰ ἔρριξε ἡ τρικυμία σ' αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ κείνος ὁ παληοκαπετάνιος πού μᾶς ἔκοψε τὸ σκοινί. Ἐμεῖς δὲν ἐρχόμαστε μὲ κακὲς διαθέσεις στὴ χώρα τοῦ Ρίφ.

— Ρὲ Μηχανέας, πὲς τους πὼς ἐρχόμαστε νὰ δώσης μιὰ παράτασι.

— Σκασμός, ρὲ Μπάσο, μὴ κοροιδεύ-

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Τρεῖς νέοι ὁ Μηχανέας - Μιχαλάκης, ὁ Μπάσος καὶ ὁ Λιμαδόρος ἀποφασίζουν νὰ φύγουν κρυφὰ γιὰ τὴν Ἀφρική. Πῶς νὰ φύγουν; Νοικιάζουν μιὰ μεγάλη δάρκα στὸ Τουρκολίμανο, τὴν ἐπιδιόρθωσαν, ἔβαλαν πανιά καὶ ἓνα μοτεράκι. Ἔτσι παραμονὴ τῆς Παναγίας συναντήθηκαν σ' ἓνα καφεενάκι τῆς Πλάκας κι' ἀπὸ κεῖ ξεκίνησαν μέσα ἀπὸ τὰ στενά. Σιωπηλοὶ, λυπημένοι προχωροῦν. Θὰ ἔφευγαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο πρὸς τὸ ἄγνωστον. Πολλὲς περιπέτειες τοὺς συμβαίνουν ὡς πού νὰ φθάσουν σὲ μιὰ δόρειο ἀκτὴ τῆς Ἀφρικής.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ

Ὁ Λιμαδόρος ἐλάττωσε τὴν ταχύτητα. Στὸ βάθος κοντὰ στοὺς δράχους διέκρινε κάτι νὰ κινηθῇ. Κάτι σὰν δάρκα, κάτ' ἱσάν πλοiάριο ἰθαγενῶν... Ἐπειτα διέκρινε καὶ δεύτερο καὶ τρίτο ἔπειτα πολλὰ.

— Παιδιά, μᾶς πῆραν μυρωδιά καὶ ἔρχονται νὰ μᾶς ὑποδεχθοῦν.

— Ποιοί;

— Οἱ Μαύροι!... Δὲν τοὺς βλέπετε;

Ὁ Μηχανέας τότε ἐκινήθη, ψαχοῦλεψε μέσα στὴ θαλίτσα κ' ἔβγαλε μιὰ σημαία, τὴν ξεδίπλωσε τὴν ἔδεσε σ' ἓνα σκοινί καὶ τὴν ἀνέβασε στὸ κατάρτι.

— Ἑλλάς! ἔφώναξε.

Μὲ ρίγη στὰ κορμιά καὶ ἀγωνία στὴν ψυχὴ προχωροῦσαν σιγὰ - σιγὰ.

Ξαφνικὰ ἀκούστηκε ἕνας πυροβολισμός. Μιὰ σφαῖρα σφύριξε δίπλα στὸ κεφάλι τοῦ Μηχανέας.

— Ἐπλωθῆτε χάωμ, διέταξε ὁ καπετάνιος. Ἡ ὑποδοχὴ ἄρχισε.

— Καὶ σὺ πηγαίνεις ἐπάνω τους;

— Πού θέλεις νὰ πάω;

— Νὰ φύγωμε πίσω.

— Ἀδύνατον. Δὲν βλέπεις πού μᾶς ἔχουν περικυκλώσει;

Τὸ 1ον καὶ 2ον μέρος θὰ ρῆθε στὸ 1ον καὶ 2ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας. Ζητήστε τὸ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας Γερανίου 45.

στὴ Ζούγκλα

εις, ἔδω παίχεται τὸ κεφάλι μας κορῶνα - γράμματα.

— "Ὅποιες κι ἂν εἶναι οἱ διαθέσεις σας, εἰσθε λευκοὶ καὶ ἐπομένως χριστιανοί. Καὶ γιὰ μᾶς τοὺς Μωαμεθανοὺς αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ νὰ σὰς θεωροῦμε ἐχθροὺς μας, εἶπε ὁ μαῦρος γίγας, ὁ ὁποῖος φοροῦσε ἕνα μεγάλο σαρίκι, εἶχε δεμένο στὴ μέση του ἕνα γιαταγάνι καὶ στὸ χέρι του κρατοῦσε μιὰ κουμποῦρα.

— 'Ὁ Θεὸς δοθῆς, εἶπε ὁ Μηχανέας κ' ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς καλῆς θελήσεως καὶ ὑποταγῆς.

— Λιμαδόρε στρίψε τὸ τιμόνι πρὸς τὴ στεριά καὶ σὺ Μπάσο, πιάσε τὸ κουπί. Προχωροῦμε μὲ τιμητικὴ συνοδεία πρὸς τὴν πρώτῃ μας κατὰκτησι.

Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἤρχοντο τὰ πλοῖα τῶν Ριφανῶν οἱ ὁποῖοι κρατοῦσαν στα χέρια κάτι μακρουλά πρωτόγονα τουφέκια.

Ἐνα πλοῖαριο τῶν Ριφανῶν προχωροῦσε μπροστὰ ὡς ὁδηγός.

— Πού πάμε, ρέ Μηχανέα; Μπροστὰ μὲς ἔχει δρόχο.

— Καὶ πίσω ἔχει πιστόλεια, εἶπε μ' ἕνα χαμόγελο ὁ Μηχανέας.

Ἐνῶ ὅμως προχωροῦσαν καὶ δὲν ἀπείχαν παρὰ μονάχα πέντε μέτρα ἀπὸ τὸ δρόχο, τὸ Ριφανικὸ πλοῖαριο ἔστριψε ἀτόμα ἀριστερὰ καὶ μπῆκε σὲ μιὰ σπηλιά ἡ ὁποία, καθὼς ἐπῆγγαιναν, ἦταν ἀόρατὴ γι' αὐτοὺς.

Ἡ σπηλιά ὅμως ἦταν πολὺ βαθειὰ καὶ σκοτεινὴ. Πρῶτος μπῆκε ὁ ὁδηγός δεύτερο τὸ πλοῖαριον «Ἑλλάς» καὶ ξοπίσω του οἱ ἄλλοι.

Θὰ προχώρησαν στὰ σκοτεινὰ, περίπου μισὴ ὥρα. Τέλος φάνηκε κάποιο φῶς. Ἡ σπηλιά ἀνοίξε καὶ μπρὸς τοὺς εἶδαν ἕνα ὑπέροχο λιμανάκι. Πολλὰ πλοῖαρια ἦσαν ἀραγμένα καὶ πλήθος Ριφανῶν τοὺς περίμενε στὴν ἀκτὴ.

— Πηδῆστε ἔξω, ἐφώναξε κάποιος ἀπὸ τὴν ἀκτὴ.

Οἱ τρεῖς νέοι προχώρησαν ἀνάμεσα σὲ διπλὸ στίχο ὀπλισμένων Ριφανῶν καὶ ἔφθασαν μπροστὰ σὲ μιὰ τεράστια καλύβα. Ὑπῆρχαν πολλὲς καλύβες ἀλλ' αὐτὴ εἶχε κάτι τὸ ἐξαιρετικόν. Ἦταν στολισμένη μὲ δέρματα λεοπαρδάλεως, μὲ σκελετοὺς κεφαλῶν ἀγρίων θηρίων καὶ μὲ οὐρὲς λεονταρίων.

Δυὸ φρουροὶ ἐφύλαγαν τὴν πόρτα. Ὁταν ἐφθασαν οἱ τρεῖς νέοι, ἠνοίχθη ἕνα παραπέτασμα καὶ στὸ βάθος φάνηκε ἕνας γέρος ὑψηλὸς ἄνθρωπος, ντυμένος μὲ χρωματιστὴ μεταξωτὴ φορεσιὰ κ' ἕνα τουρμπάνι τεράστιο στὸ κεφάλι.

Οἱ τρεῖς νέοι καθῆσαν μπροστὰ του. Ἐκεῖνος τοὺς κύτταξε μ' ἕνα βλέμμα ἀγριαπὸ. Τέλος ἐμίλησε καὶ τοὺς εἶπε γαλλικά:

— Βλέπω ὅτι δὲν ἤρθατε στὸν τόπο μας μὲ κακὲς διαθέσεις.

— Ἀρχοντά μου, εἶπε ὁ Μηχανέας,

εμεῖς εἴμεθα ἀπλούστατα περιηγηταὶ καὶ μάλιστα καλλιτέχναι!

— Τί σημαίνει αὐτὸ τὸ «καλλιτέχναι»;

— Θὰ σὰς τὸ δείξωμε ἀργότερα. Πρὸς τὸ παρὸν θὰ θέλαμε νὰ μᾶς σεβασθῇτε ὡς ἀνθρώπους καὶ ὡς παληκάρια. Ἀνῆλθωμε σὲ μιὰ φυλὴ πολὺ ἀρχαία, τὴν ἀρχαιότερη τοῦ κόσμου. Εἴμεθα Ἕλληνες!

— Τί κρίμα!

— Γιατιεὶ κρίμα ἄρχοντά μου;

— Γιατι ἂν δὲν εἴσατε Ἕλληνες θὰ κερδίζαμε πολλὰ λεφτὰ ἀπὸ σὰς...

— Σεῖς οἱ Ρωμιοὶ εἰσθε πάντοτε ἔζυπνοι. Ἐμεῖς οἱ Ἀραβες εἴμαστε φίλοι μὲ τοὺς Ρωμιούς. Οἱ Ρωμιοὶ μᾶς τροφοδοτοῦν μὲ τρῶφιμα καὶ ποτὰ. Ἀς γίνῃ ὅπως νομίζετε... Κ' ἐμεῖς θὰ κερδίσωμε καὶ σεῖς θὰ καλοπεράσετε.

Ἐκεῖνος τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι. Ὁ ἀρχηγός ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ τῶν ἄλλων δύο καὶ διέταξε νὰ τοὺς δώσουν μιὰ καλύβα καὶ πλοῦσια γεύματα.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΚΙΘΑΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑΜΠΟΥΡΑΔΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Βράδυαζε. Ἡ κατασκήνωσις τῶν Ριφανῶν δρισκεῖται μέσα σὲ μιὰ κοιλάδα. Γύρω τριγύρω ὑπῆρχαν ψηλὰ βουνά. Καὶ ἐπάνω στὴ κάθε κορυφὴ ὑπῆρχαν ἀκοίμητοι φρουροί.

Οἱ Ριφανοὶ ἄναψαν δαυλοὺς καὶ στὸ κέντρον τῆς πλατείας ἔξω ἀπὸ τὴ μεγάλη σκηνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἔστρωσαν ἕνα περίφημο τραπέζι. Κρέατα ψητὰ, γιανιστὰ, ρίζια δουνὰ ὀλόκληρα, διάφορα υρεκτικά, τυριά καὶ κουρμάδες. Ὑπῆρχαν καὶ ποτὰ ἀλλὰ σὲ μπουκάλεις σφραγισμένες.

— Αὐτὰ τὰ ποτὰ καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ φαγητὰ μᾶς τὰ προμηθεύουν οἱ Ρωμιοί.

Ὁ Μηχανέας ἔπιασε μιὰ μπουκάλια στὰ χέρια του κ' ἔβαλε μιὰ κραυγὴ.

— Νὰ ζήσης θάνατε Ρωμῆ.

— Τί εἶναι, δρέ Μηχανέα.

— Δὲν βλέπεις ἔδω; Οἶνος ρητινίτης Καμπά.

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς! ἐφώνησαν καὶ οἱ τρεῖς νέοι. Ἐφαγαν καὶ ἤπιαν κατὰ κόρον.

Ὁ Ἀρχηγός ἦταν πολὺ ὀμιλητικός. Τοὺς ρωτοῦσε διαρκῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς ἀρχαιότητας. Κάτι ἤξερε καὶ προσαθοῦσε νὰ συμπληρώσῃ τίς γνώσεις του.

Ἐπειτα τοὺς ρώτησε γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ ταξιδιοῦ τους. Ὁ Μηχανέας ἄρχισε νὰ τοῦ λέγῃ ὅτι σκέφθηκαν νὰ κάμουν τὸ γύρο τοῦ κόσμου, καὶ πρῶτος σταθμὸς τοὺς ἦταν ἡ γῆ τῶν Ριφανῶν. Τοῦ εἶπε ὅτι εἶχαν ἀκουστὰ γιὰ τοὺς γενοναίους Ριφανοὺς καὶ ἡ πῖο μεγάλῃ του ἐπιθυμία ἦτο νὰ τοὺς γνωρίσῃ. Ἡ τύχη τὸν ἐβόηθη.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἔμεινε πολὺ εὐχαριστή-
μενος ἀπὸ τὰ λόγια του καὶ ἤπιαε στὴν
ἰγεία τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Τότε ὁ Μηχανεὺς ἔγενεψε στὸ Μπάσο
νὰ φέρῃ τὴν κιθάρα του.

Ὁ Μπάσος εἶχε δὴ κατὰ ταμπουράδες,
ἐπῆγε τοὺς πῆρε τοὺς τοποθέτησε ἀρι-
στερὰ καὶ δεξιὰ, ἔβαλε κατὰ Ριφανοὺς νὰ
κτυποῦν ἕνα ὠρισμένο ἦχο κι αὐτὸς ἄρχι-
σε νὰ παίξῃ ἕνα μελωδικὸ κομμάτι ἀνα-
τολίτικο, πὺ μᾶγευε κυριολεκτικὰ τοὺς
Ριφανοὺς. Οἱ δαυλοὶ εἶχαν σβύσει καὶ τὸ
φῶς τοῦ φεγγαριοῦ φώτιζε ὅλη τὴν πε-
ριοχὴ.

Μαγευτικώτερη νύχτα δὲν εἶχαν περά-
σει οἱ τρεῖς νέοι. Ἄλλα καὶ οἱ Ριφανοὶ
δὲν εἶχαν παραστή σὲ τέτοια διασκέδασι.

Ξαφνικὰ μέσα ἀπὸ τὸ βάθος τῆς πλα-
τείας ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα πυκνὸ δασύλιο
ἀκούστηκε ἐπιβλητικὰ ὁ ἦχος ἑνὸς τυ-
μπανίου.

Οἱ Ριφανοὶ ἀνατινάχθηκαν καὶ κατα-
τρομαγμένοι ἔρριξαν μιὰ ματιὰ πρὸς τὰ
ἐκεῖ.

— Τὶ συμβαίνει, ἐφώναξε ὁ Ἀρχηγὸς
τῶν Ριφανῶν. Ἄλλα κανεὶς δὲν μπορού-
σε νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ ἀπάντησι.

Μέσα ὅμως ἀπὸ τὸ σκοτάδι τοῦ δασυ-
λίου ἄρχισε νὰ διαγράφεται κάτι σὰν φω-
τεινὸ, κάτι σὰν φάντασμα πὺ διαρκῶς
ἐπλησίαζε πρὸς τὴν ὁμήγυρι.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν εἶχε προτεί-
νει τὸ πτόλιν του καὶ ἦταν ἐντοιμος νὰ
τυροβολήσῃ.

— Ἀρχηγέ τῶν Ριφανῶν, ἡ φυλὴ σου
θὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ
πέραν τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κατέκτησε
σήμερον. Ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἡ εὐλογία
τοῦ Προφητοῦ ἐφ' ὑμῶν.

Μόλις εἶπε αὐτὰ τὸ φάντασμα ἐσιώπη-
τε, ἐξηφανίσθη καὶ ἠκούσθη πάλιν ἡ προ-
ηγουμένη τυμπανοκρουσία.

Ὁ Λιμαδόρος ἐσκούντησε τὸν ἄγκω-
να τοῦ Μπάσο.

— Ὁ Μηχανεὺς τὴν ἔστησε πάλι τὴ
μηχανή.

— Λές νὰ εἶναι αὐτός;

— Δὲν κατάλαβες τὴν φωνὴ του;

Ἐκείνη ὅμως τὴ στιγμὴ ἀκούστηκε
ἡ φωνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ τοὺς λέγῃ ἐπι-
τακτικὰ:

— Πὺ εἶναι ὁ σύντροφός σας;

— Ἐδῶ δὲν εἶναι; εἶπε ὁ Μπάσος
κάνοντας πῶς τὸν γύρευε τριγύρω του.

Ὁ Ἀρχηγὸς ὅμως φαινόταν θυμω-
μένος.

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΚΑΤΟΜ- ΜΥΡΙΟΝ

Τὴν ἐπομένη, πολὺ πρῶτ' οἱ τρεῖς νέοι
ἀκούσαν χτύπους στὴν πόρτα τους.

Ὁ Μπάσος τινάχθηκε ἐπάνω καὶ ἀνοι-
ξε.

Ἦταν ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν.

— Τὶ συμβαίνει; ἐρώτησε.

— Θέλω νὰ δῶ τὸ φάντασμα!

— Ποιὸ φάντασμα;

— Αὐτὸν πὺ με κοροΐδεψε χθὲς τὴν
νύχτα.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ζύπνησε καὶ ὁ Μη-
χανεὺς ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ ντυθῇ.

— Τὶ συμβαίνει, Μεγάλε Ἀρχηγε;

Δὲν πρόφθασε ὅμως νὰ πῇ περισσότε-
ρα, γιὰτὶ δύο ἄνδρες ἀπὸ τὴ συνοδεία
τὸν ἐπίασαν ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὸν ὑ-
ποχρέωσαν νὰ γονατίσῃ.

— Ἔχομε ἕνα ἔθιμο, εἶπε ὁ Ἀρχηγός.
Ἐκεῖνος πὺ κοροΐδεύῃ ἢ ψεύδεται τοῦ
κόβω τ' αὐτιά.

— Τ' αὐτιά; Καὶ γιὰτὶ ὄχι κατὰ ἄλ-
λο, εἶχε τὴ ψυχραιμία νὰ πῇ ὁ Μηχανεὺς.

— Διότι ἔτσι κατὰ τοῦ θυμίζι κάθε
φορὰ πὺ κυττάζεται στὸν καθρέπτη.

— Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ τὶ φταίω σ' αὐτὸ
πανίστην Ἀρχηγέ;

— Φταῖς! Διότι παρ' ὅλη τὴν ἐκτί-
μησι καὶ τὴν ἀγάπῃ πὺ ἔχω στοὺς ὀ-
μοφύλους σου τοὺς Ρωμιούς, ἐν τούτοις
ἀπὸ χθὲς μοῦ ἔπαιξες ἕνα πολὺ ἄσχημο
παίγνιδι.

— Ποιὰ ἐμφάνισι, δὲν καταλαβαίνω...
Μοῦ ἐπιτρέπεται, Ἀρχηγέ, νὰ μείνου-
με δυὸ λεπτά μόνοι;

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ριφανῶν ἔγενεψε σ'
ἐκείνους πὺ τὸν συνώδευαν νὰ ἀπομα-
κρυνθοῦν.

Ὅταν ἔμειναν μόνοι ὁ Μηχανεὺς ἄρχι-
σε νὰ γελά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑἶΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ

Ντοῦν—μου—μου—Ντοῦν
ἐναντίον τοῦ
ΤΑΡΖΑΝ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ν' ἀποστέλλονται προσωπικῶς ἢ ταχυδρομικῶς εἰς τὰ Γραφεῖα μας

«ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ»

Ὁδὸς Γερανίου 45—ΑΘΗΝΑΙ

“Οσοι ἔστειλαν λύσεις μέχρι τῆς 7/11/1950

★ Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμὸ ἀριθμ. 1—ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ — τοῦ 1ου τεύχους, οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Ἀλ. Δράκος — Κων. Σμυρναῖος — Φ. Βουλισμάς — Ν. Τσουκαλάς — Π. Παπατσώνης — Περ. Πεπονιάς — Λουκόπουλος — Ἀντ. Κοσμίδης — Μουράτης — Εὐάγγ. Χαδόλιας — Νικ. Μακρῆς — Ι. Παπαντωνίου — Μ. Κουρεμένος — Δ. Παπαδόπουλος — Ἰάκ. Ἐλχαῖς — Ἰωάν. Μαυρογιάννης — Γ. Χρυσάνθης — Κ. Ταλαντινὸν — Χρ. Κατσικογιάννης — Φ. Μιχαλόπουλος — Φτυαρογιάννης — Ἐλένη Χαϊδεμένου — Χρ. Ἀριστος — Μ. Ἡλιάδης — Ι. Μιχόπουλος — Δ. Φιλιππάκος — Ἐλευθερία Μιστάρδη — Νικ. Ἀναγνώστου — Ἰάκ. Ὑφαντόπουλος — Σπ. Ζαγοράρης — Ἀγγ. Σπέλας — Πέτρ. Σκαμινίδης — Ἐλ. Μαυρογιάννη — Αἰκ. Τρακοσσοπούλου — Ι. Μαυροκορδάτος — Γ. Κόκκαλης — Νικ. Ἀθανασίου — Νικ. Μπορμπιλᾶς — Γεράς. Τσουλᾶς — Α. Ἀβελκιάν — Δημ. Παπακωνσταντίνου — Δημ. Μανᾶτος — Τσελίκη Ἀλ. — Ν. Ἀγαθόπουλος — Ι. Κυριακόπουλος — Ἀντ. Φιοράντης — Ἰωκ. Ναυπλιώτης — Τίτσα Κουδούνα — Γεωργ. Συμεωνίδης — Κοσμάς Μπόγγρης — Ἀλέξ. Χρόνης — Ἀθαν. Διαμαντῆς — Σταμ. Γιατράκης — Μαρία Τσούμα — Μανθ. Γκάνιος — Θ. Παρασίδης — Σοφία Μαρινέλη — Ἀθαν. Βαρβάκης — Βασ. Κουτσούκος — Ἰορδ. Ἰωαννίδης — Ἰορδ. Ἰωαννίδης — Φ. Μπόρας — Σ. Μπαδαβέας — Ν. Ζουμπουρίδης — Μιχ. Μαγγιῶρος — Χρ. Χρηστοφίδης — Γ. Κωδαῖος — Ἐλευθ. Ψαρράς — Νικ. Γεροντάκος — Γ. Κουμάτος — Παν. Μητράκος — Γεώργ. ὀκκαλης — Νικ. Καραγιάννης, Λάμπης Ρουμελιώτης — Στ. ἸΓαννίκος — Ι. Λυκερίδης — Γερ. Δευδρινὸς — Στ. Φραγκόπουλος — Διον. Καππάτος — Ν. Δαρσακλῆς — Γ. Λεβίδης — Παν. Στρατηγόπουλος — Χατζηπαυλῆς — Διον. Ἀργυράτος — Κωστάκης Διλακώτσος — Γ. Μπάκας (Θῆβαι) — Ἀθ. Γκέσσας (Κοζάνη) — Ἡλ. Περδικόγιαννης — Κ. Μπαλτάς (Ἀταλάντη) — Γ. Τσώρης (Ν. Κόρινθος) — Σωτ. Κανόνης —

Παν. Κόλλιας (Βύλλια — Μεγαρίδες) — Ἀθαν. Μισερουδή — Φ. Πλούταρχος (Θῆβαι) — Βασ. Σκυλάκος (Αἰγινον) — Κων. Βληχός (Ἀμφίκλεια) — Γ. Καλοφούσης (Ἀμφίκλεια) — Α. Νικολόπουλος (Πύργος) — Εὐάγγ. Λουρδῆς (Παράλιον — Ἀστρου) — Βασίλ. Παπαποστόλου (Θῆβαι) — Ι. Τσαγῆς (Πειραιεύς).

★ Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 1—2 — 3 — 4 — 5 — 6 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΤΟΥ 1ου ΤΕΥΧΟΥΣ, οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Ἀντ. Κοσμίδης — Π. Πεπονιάς — Ι. Φουμάκης — Μουράτης — Δ. Μιχαλοπούλου — Ν. Ρέντης — Κ. Δροσόπουλος — Ζ. Ζαχαρίας — Κλ. Κοσμάς — Ἰσμ. Πολυχρονόπουλου — Φωτ. Ἀργυριάδου — Ν. Σπηλιωτόπουλος — Π. Κυτρίτση — Α. Ἀρεόγλου — Γεράς. Ντουνης — Κώστας Φίλτσος — Α. Ἀβελισιάν — Γ. Πανώργιος — Εὐστ. Ρηγόπουλος — Κυλ. Παππάς — Δημ. Μαυρομάτης — Ν. Γεροντάκος — Γερ. Κουμάτος — Ἄρης Μανᾶτος — Διον. Ἀργυράτος — Τάκης Ζυγουράκης — Ἀντ. Περδικόγιαννης — Μιχ. Πανούσης (Κόρινθος) — Ἀμφ. Σταμοδλάσης (Ἀταλάντη) — Ἀργ. Μπατσούρης (Ἀταλάντη).

★ Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2—3 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ, τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Γ. Λεβίδης — Γ. Κόκκαλης — Ν. Γεροντάκος — Γερ. Δευδρινὸς — Σταμ. Φρεμπόπολης (δνομά σας κακογραμμένο, ἐπαναλάβετε, στείλτε καὶ Δελτίο) — Ν. Καραγιάννης — Δ. Καππάτος — Π. Συκαγιαννίδης — Ν. Ζαμπουρίδης — Χατζηπαυλῆς — Παν. Στρατηγόπουλος — Εὐάγγ. Χαδόλιας — Φ. Μιχαλόπουλος — Ι. Μαυρογιάννης — Δ. Παπαδόπουλος — Ἰάκ. Ἐλχαῖς — Γ. Κόκκαλης — Κ. Παπαθανασίου — Ἡλ. Περδικόγιαννης — Σωτ. Κανόνης — Σ. Μπαδαβέας — Ἀλέξ. Χρόνης — Κων. Σμυρναῖος — Ἰωάν. Τσαγκᾶς.

★ Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς

Διαγωνισμούς 'Αρ. 7—8—9—10 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ, τού 2ου τεύχους οι κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Τάκης Ζυγουράκης — Δέσπ. Μιχαλοπούλου — Ν. Γεροντάκος — Άντ. Περδικόγιαννης.

★ Αί αποσταλείσαι λύσεις υπό των ανωτέρω δεν καθορίζονται αν είναι όρθαι ή έσφαλμένοι. Τούτο θα δημοσιευθή εις τὸ 1ον τεύχος.

★ Αποφεύγετε, αν μπορήτε, να στέλνετε λύσεις ταχυδρομικώς για να μη ξεδεύσετε σε γραμματόσημα. Να τὰ στέλνετε ή να τὰ φέρνετε στα Γραφεία μας, Γερανίου 45.

★ Οί αναγνώσται μας των Έπαρχιών προφταίνουν πάντοτε γιατί οι λύσεις θα δημοσιευθούν στο 10ο τεύχος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: "Όποιος μὰς στείλη τὰς όρθας λύσεις των διαγωνισμών και των 8 πρώτων τευχών ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ, θα αποκτήση τὸ πιὸ μελωδικὸ αγγλικὸ ραδιόφωνο μάρκας «ΚΟΥΣΣΟΡ».

Κατὰ συνέχειαν όσοι στείλουν τις περισσότερες όρθες λύσεις: Ένα διαρκές έλευθέρας εισόδου στὸν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ» κι' άλλο.

Ένα διαρκές έλευθέρας εισόδου στὸν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ». Θα έπακολουθήσουν κι' άλλα βραβεία εις όσους στείλουν λιγώτερες όρθες λύσεις.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: "Όποιος μὰς στείλη τὰς όρθας λύσεις των διαγωνισμών και των 8 πρώτων τευχών ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ, θα αποκτήση μία μπάλλα ποδοσφαίρου πρωταθλημάτων «ΡΑΜΠΑΞ». Κατὰ συνέχειαν όσοι στείλουν τίς περισσότερες όρθες λύσεις, θα λάβουν:

Ένα διαρκές έλευθέρας εισόδου στὸν Κ)φο ΣΙΝΕΑΚ κι' άλλο Ένα διαρκές έλευθέρας εισόδου στὸν Κ)φο ΣΙΝΕΑΚ. Θα έπακολουθήσουν κι' άλλα βραβεία.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΕΟ — ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΗ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟ
«ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ»

ΟΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Πατησίων 15—Τηλ. 53.223

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ
ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΣΙΝΕΑΚ

Μορφώνεσθε έγκυκλοπαιδικώς

Παρακολουθείτε τὰ επίκαιρα

Διασκεδάζετε όσο πουνενά άλλοι.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΤΑΡ

Θα παρουσιάση έφέτος τις πιὸ έκλεκτές ταινίες της διεθνούς παραγωγής.

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ «ΣΤΑΡ»

κόσθε άνετα, βλέπετε άνετα και φεύγετε ικανοποιημένος γιατί είδατε ένα καλὸ έργο.

ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΝΤΕΥΕΤΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Συνέχεια και τέλος

Δηλαδή θα μάς φανέρωση τον χαρακτήρα που διέπλησε κατά τη διάρκεια της ανατροφής του, την πείρα του κ.λ.π. 'Επίσης κι' εδώ ζητούμε τον αριθμό στον κατάλογο ετών έπεξηγήσεων.

"Όταν φθάσαμε ως εδώ τότε προσθέτουμε κατά τον αυτόν πάντοτε τρόπον τόσο τα φωνήεντα όσο και τα σύμφωνα του ονόματος, όλα μαζί, μέχρις ότου φθάσουμε σ' έναν αριθμό μ' ένα ψηφίο. 'Ο αριθμός αυτός σημαίνει την κλίση του άτομου.

..Υπολείπεται τώρα να έχουμε υπ' όψιν αυτόν τον απλούστατο κανόνα: αν ο αριθμός 11 ή 22, που έχουν ειδική σημασία, σχηματίζουν την ουσία του ονόματος και έπωνύμου πρέπει να τους αφήσουμε όπως έχουν αντί να προσθέσουμε 1 και 1=2 και 2 και 2=4.

Καμιά φορά μπορεί να μάς παρουσιασθή ένα άτομο με δυο ονόματα ή δυο επώνυμα και τότε να μάς φανερωθή ο αριθμός 22 (ή 11)+6+3. Τότε αφαιρούμε τον μεσαίον αριθμό και προσθέτουμε 22+3=25 δηλαδή 2+5=7. νίσωσ όμως να παρουσιασθή το 22 ή το 11 εις το μέσον δηλαδή 8+22+9 και τότε αφαιρείται ο πρώτος και μένει δηλαδή 22+9=31 οτε έχουμε 3+1=4. Μιά άλλη περίπτωση μπορεί να μάς δώση αριθ. 22 ή 11 στο τέλος και τότε αφαιρείται ο μεσαίος αριθ. π.χ. 6+4+22 Τότε θα προσθέσουμε 6+22=28 δηλ. 2+8=10 ήθεν 1+0=1.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Παίρνουμε το όνομα «Νικόλαος Πατέρας». Τα φωνήεντα του ονόματος είνε ι, υ, α, ο. που αντιστοιχούν με 9+6 1+6=22. Τα φωνήεντα του επωνύμου είνε α, ε, α. δηλαδή αντιστοιχούν με 1+51+=7. Προσθέτω: 2+2=4 και 7=11=1+1=2. Πηγαίνουμε άμέσως στον έπεξηγηματικό πίνακα και βρίσκουμε τον αριθμό 2 που σημαίνει: αληθινή φιλία, εύγένεια, σαγήνη, διπλωματία, φαντασία. Στο άθροισμα όμως δρήκαμε και τον εξαιρετικό αριθμό 22 που σημαίνει: ισχύ, ικανότητα δημιουργίας διευθύνσεως, βοηθείας, (έξετάζοντας τους ίδιους αριθμούς) ως αρνητικούς θα δούμε παύους κινδύ-

νους θα διατρέξη αυτό το άτομο), τα έλαττώματά του, τούτέστι.

Πηγαίνουμε στην προσωπικότητα που μάς τη δίνουν τα φωνήεντα.

Το όνομα μάς δίνει 9+6+1+6=22 και το επώνυμο μάς δίνει 1+5+1=7. Και προσθέτουμε 22+7=29 ύστερα 2+9=22 και 1+1=2. 'Η προσωπικότης του δίνει τον αριθμό 2 που σημαίνει φιλία, ευγένεια, διπλωματία.

"Ας προχωρήσωμε για την κλίση. Κά- νουμε όλες τις προσπάθειες κι' έχουμε το άθροισμα π.χ. 44: ή ουσία του ονόματος δηλαδή 4+4=8 κι' ως ουσία του επωνύμου 45 δηλαδή 4+5=9 προσθέτω κι' αυτούς τους δυο αριθμούς 8+9=17 1+7=8' Πηγαίνουμε στον έπεξηγηματικό πίνακα και βλέπουμε: επιτυχία, ισχύς, κυριαρχία, οργανωτική ικανότης.

Την αριθμομαντεία την παίρνουμε σαν παιγνίδι κι' όμως μάς δίνει πολλές αληθινές έπεξηγήσεις.

"Ενας Γάλλος έπιστήμων, ο Ζυλ Σαγκερέτ, έδημοσίευσε στα 1927 έναν τόμο υπό τον τίτλο «'Η σύμπτωσης και το εις την αριθμομαντεία εύρηματα και συγκεκριμένως φέρει ως παράδειγμα το όνομα Μπενίτο Μουσσολίνι για το οποίο γράφει:

"'Ηταν προωρισμένος, από το οικογενειακό του όνομα, να φθάση στο σημείο που τον βλέπουμε σήμερα: προστατευμένος από τον θεό, αγαπητός και σεβαστός, σαν θεός και προικισμένος με εξαιρετική κυριαρχία. Την ισχύν της σήμεραν θα την διατηρήση πάντα και το έργον του θα μείνη στον αιώνα των άπαντα.

ΓΝΩΜΙΚΑ

— 'Ο φρόνιμος άνθρωπος πρέπει να αποφεύγη τα έξης: την αστάθεια, την λαιμαργία, τον θυμό, την ψευτιά, την διαβολή, την έχθρα. 'Επίσης και το να κατοική σέ ξένο σπίτι.

ΜΕΤΔΞΥ ΜΑΣ

* Χιλιάδες γράμματα καταφθάνουν καθημερινώς στα Γραφεία μας. 'Ο κόσμος εύρηκε επιτέλους τὸ περιοδικὸ ποὺ γύρευε. "Ένα περιοδικὸ πολιτισμένο, μ' ἕνα ἀνάγνωσμα συναρπαστικὸ, ἕνα πραγματικὸ Ταρζάν στὴ Ζούγκλα καὶ ἕνα σωρὸ ἐγκυκλοπαιδικά, ὠραία, μορφωτικά, ψυχαγωγικά θέματα ἀπὸ τὴ Ζούγκλα.

* Καὶ ποὺ νὰ καταφθάσῃ καὶ ἡ 'Επαρχία! Τί ἔχει νὰ γίνη! Στὴν 'Επαρχία στέλνομε τὸ τεύχος μιά ἐβδομάδα ἀργότερα κι' αὐτὸ τὸ κάνωμε γιατί ὑπάρχει ἔλλειψις χάρτου στὴν 'Αγορὰ κι' ἀναγκάζομαστε νὰ τυπώνωμε μόνον 20.000 φύλλα, τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν μόνον στὴν 'Αθήνα καὶ Πειραιά. 'Ελπίζομε ὅμως νὰ κανονισθοῦν ὅλ' αὐτὰ καὶ πολὺ γρήγορα ἀντὶ δεκαήμερο θὰ ἔχετε τὸ περιοδικὸ σας ἐβδομαδιαίῳ ταυτοχρόνως ἐδῶ κοὶ στὴν 'Επαρχία.

* 'Εκεῖνο ποὺ μᾶς εὐχαριστεῖ ἰδιαίτερώς εἶνε ὅτι τὸ περιοδικὸ μας παρακολουθεῖ μ' ἐνθουσιασμό ὁ μορφωμένος κόσμος, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ γυναικόκοσμος. 'Ωραία γράμματα λαβαίμε ἀπὸ τὴν 'Ελένη Μαυρογιάννη, 'Αθ. Γκέσσαν, Α. 'Αβεδιστάν, Δημ. Παπακωνσταντίνου. Δημ. Μανᾶτον, 'Αλέξ. Τσαλίκην, 'Ιάκ. Ναυπλιώτην, Σταμ. Γιατράκη, Μάνθ. Γκάνιον, 'Αθ. Βαρβάκη, 'Ιορ. 'Ιωαννίδην, 'Αλ. Δράκον καὶ ἀπ' ἄλλους πολλοὺς ἀναγνώστας μας, τοὺς ὁποῖους εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ θερμά τους λόγια καὶ τὴν ὑποστήριξί τους.

* Οἱ 'Αναγνώσται μας τῆς 'Επαρχίας ἔχουν ὅλο τὸν καιρὸ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς Διαγωνισμοὺς, γιατί οἱ λύσεις θὰ δημοσιευθοῦν στὸ 10ο τεύχος, μαζὶ μὲ τὰ τελευταῖα ὀνόματα. Γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ Ραδιόφωνο «ΚΟΣΣΟΡ» καὶ ἄλλα βραβεῖα, ἀρκοῦν ὅλαι αἱ λύσεις τῶν διαγωνισμῶν ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τῶν πρώτων 8 τευχῶν.

* Ζητήστε ἀπὸ τὰ Γραφεία μας, Γερανίου 45, τὰ 2 προηγούμενα τεύχη νὰ διαβάσετε τοὺς ὅρους ὅρους τῶν διαγωνισμῶν καὶ πῶς θ' ἀποκτήσετε τὸ Ραδιόφωνο «ΚΟΣΣΟΡ» καὶ τὴ μπάλλα ποδοσφαίρου μάρκας «ΡΑΜΠΑΞ» ὡς καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα βραβεῖα: Εἰσόδους ἐλευθερίας στος κινηματογράφους ΣΤΑΡ καὶ ΣΙΝΕΑΚ καὶ μερικὲς... ΤΣΙΤΕΣ, ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ Ταρζάν ἀπὸ τὴ Ζούγκλα.

Διεύθυνσις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Διευθυντής—'Ιδιοκτήτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γερανίου 45

'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: ΜΙΧ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

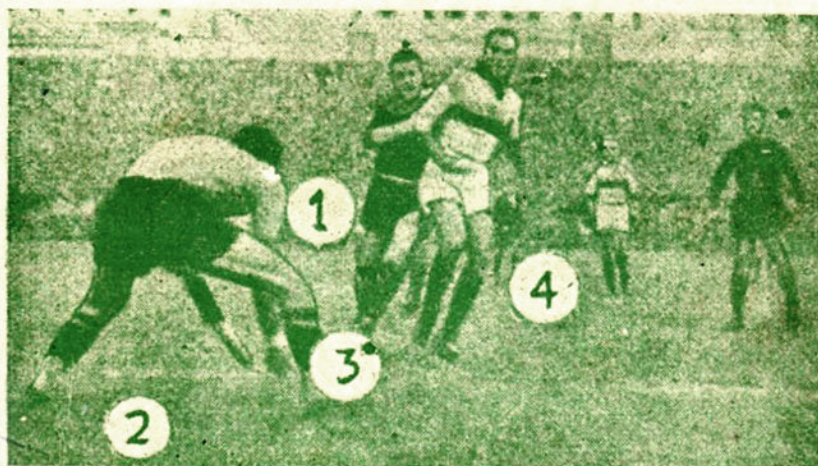
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Δημ. 'Αποστολίδης

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΑΡ. 4. ΠΕΝΤΕ ΑΔΕΛΦΙΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΙ

Πέντε αδελφια, διάσημοι ποδοσφαιριστάι, ανήκουν ό καθένας σ' έχωριστή ομάδα και θεσπίως τὰ χρώματα τής φανέλλας πού φορούσαν ήσαν διαφορετικά.

Λοιπόν αν ξέρωμε ότι τὸ χρώμα τής φανέλλας τού 'Ανδρέα δέν ήταν μπλέ, ούτε κόκκινο, ούτε πράσινο. Τού Βασίλη δέν ήταν ούτε γκρίζο, ούτε πράσινο, ούτε άσπρο. Τού Κώστα δέν ήταν ούτε γκρίζο, ούτε, ούτε πράσινο, ούτε μπλέ. Τού Λεφέτη δέν ήταν μπλέ, ούτε άσπρο, ούτε πράσινο. Τού Μπάμπη δέν ήταν ούτε κόκκινο, ούτε άσπρο, ούτε γκρίζο. Και ότι τού 'Ανδρέα και τού Μπάμπη τὸ χρώμα τής φανέλλας δέν ήταν μπλέ ή άσπρο ή κόκκινο. Μπορείτε νά μάς πητε τί χρώμα είχε ή φανέλλα τού Κώστα; 'Αλλά και τί χρώμα φανέλλες φορούσαν οι άλλοι τέσσερις;

ΑΡ. 5. ΠΟΥ ΕΙΝΕ Η ΜΠΑΛΛΑ.

Προοδιορίσατε σέ ποιό αριθμό βρίσκεται.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: ΑΡ. 11 ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ποιός είνε ό αριθμός εκείνος τού οποίου και τὸ 1)4 και τὸ 1)8 αθροίζόμενα, αποτελούν τὸν αριθμό 33;

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α'		ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β'	
Όνοματεπώνυμον		Όνοματεπώνυμον	
Όδός		Όδός	
Πόλις		Πόλις	

ΔΡΧ. 1.500